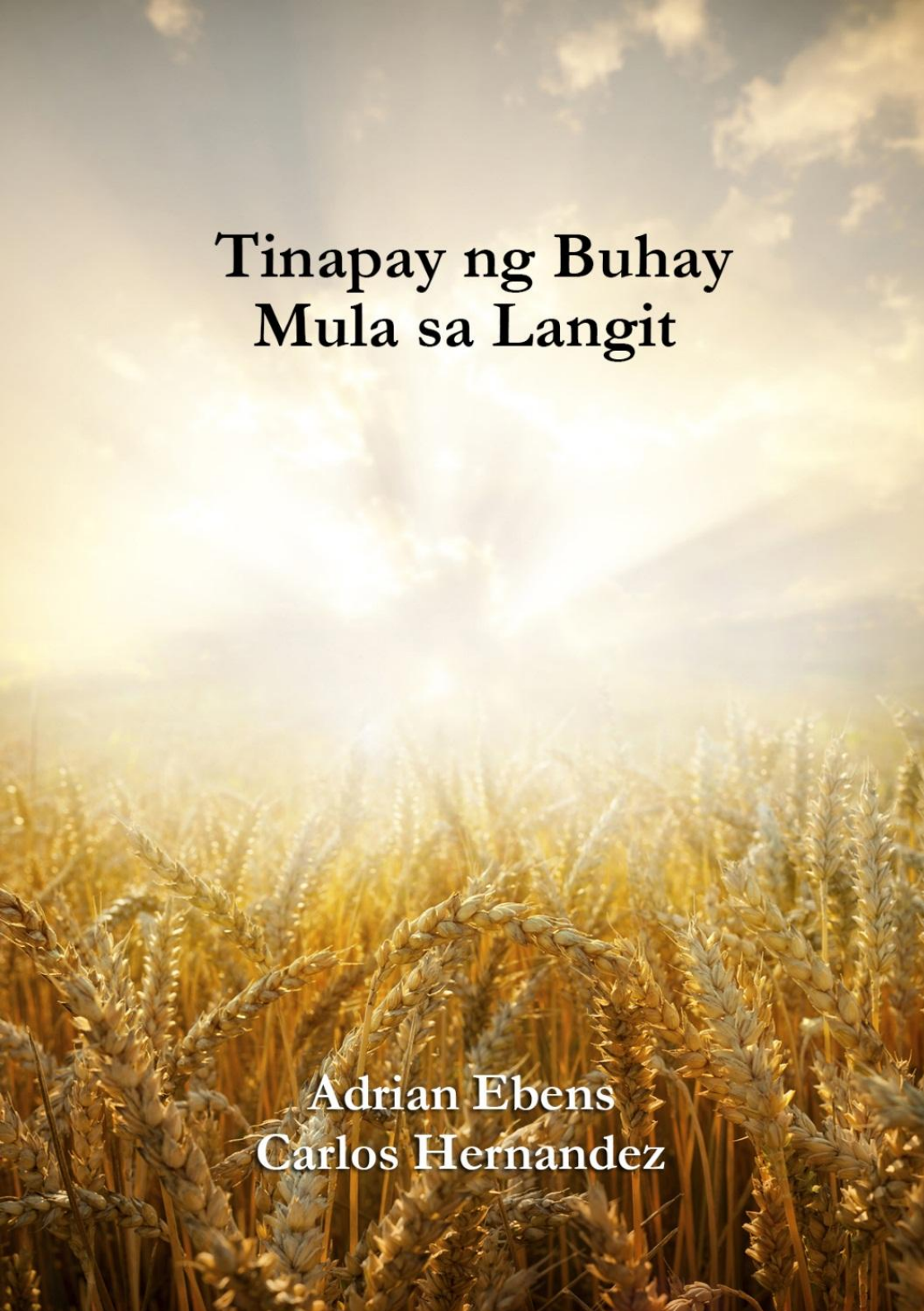

The background of the entire page is a photograph of a vast wheat field. The wheat stalks are golden-brown and fill the foreground and middle ground. In the background, there are faint silhouettes of mountains under a bright, hazy sky with soft, wispy clouds. The overall color palette is warm, dominated by yellows, oranges, and soft blues.

Tinapay ng Buhay Mula sa Langit

Adrian Ebens
Carlos Hernandez

Tinapay ng Buhay Mula sa Langit

Carlos A. Hernández at Adrian Ebens

Inilimbag ng

maranathamedia.com

<https://maranathamedia-philippines.com/>

Hulyo, 2016

Inayos muli noong Kapistahan ng mga Tabernakulo, Oktubre 2017

Ang pagpapakain sa limang libo ay nagbibigay sa atin ng kahanga-hangang larawan kung paano tayo pinananatiling buhay ng buhay ni Kristo. Ang himalang ito ay naganap bago magsimula ang Paskuwa.

Juan 6:4, 5 At malapit na noon ang Paskuwa, isang kapistahan ng mga Hudio. Nang itiningin ni Hesus ang Kaniyang mga mata at nakita ang maraming tao na lumalapit sa Kanya, sinabi Niya kay Felipe, Saan tayo makakabili ng tinapay upang makakain ang mga ito?

Habang nalalapit na ang Kapistahan ng Tinapay na Walang Pampaalsa, inibig ba ni Hesus na tulungan ang Kaniyang bayan na muling matuklasan ang espirituwal na kahulugan ng tinapay sa kaayusang pangrelihiyon ng mga Hudio? Kumuha Siya ng limang tinapay at dalawang isda, at pinarami ang mga ito upang maging isang handaan para pakainin ang limanlibong lalaki, bukod pa sa mga babae at mga bata. Namangha ang mga tao nang makita nila ang mga himala at nagsimula silang hanapin si Hesus. Subalit sa kasamaang-palad, hindi espirituwal na tinapay ang kanilang hinahanap kundi ang pisikal na tinapay lamang.

Juan 6:26 Sumagot sa kanila si Hesus at sinabi, Tunay na tunay, sinasabi ko sa inyo, Hinahanap ninyo ako, hindi dahil nakita ninyo ang mga himala, kundi dahil kumain kayo ng tinapay at nabusog.

Ang sitwasyong ito ay naging pagkakataon para kay Hesus na turuan ang mga tao tungkol sa mayamang kahulugan ng tinapay at kung paanong ito ay tumutukoy sa Kanya bilang Siyang nagbibigay-buhay sa atin.

Juan 6:27 Huwag kayong magsikap para sa pagkain na nasisira, kundi para sa pagkain na tumatagal hanggang sa buhay na walang hanggan, na ibibigay sa inyo ng Anak ng Tao: sapagkat Siya ang pinagtibay ng Diyos na Ama.

Hinimok ni Hesus ang mga tao na tumingin nang higit pa sa paghahanap lamang ng pisikal na pagkain, kundi sa espirituwal na pagkain na nagbibigay ng buhay na walang hanggan. Ang espirituwal na pagkain na ito ay nagmumula lamang kay Kristo Hesus na ating Panginoon. Natural na tinanong

ng mga tao si Hesus kung paano nila mapagtrabahuhan ito. Ang Kaniyang sagot ay nakakagulat:

Juan 6:28-29 Nangyari na tinanong nila Siya, Ano ang dapat naming gawin upang magawa namin ang mga gawa ng Diyos? (29) Sumagot si Hesus at sinabi sa kanila, Ito ang gawa ng Diyos, maniwala kayo sa kanya na Siya ang Kaniyang sinugo.

Ang gawa na tinawag silang gawin ay ang maniwala lamang kay Kristo bilang Anak ng Diyos na Buhay, ang Mesiya na isinugo ng Diyos para sa kaligtasan. Ang simpleng pagtitiwala sa ipinangakong Mesiya ang magbibigay daan upang mapuspos sila ng Espiritu ni Hesus at mapalakas upang mahawakan nang matibay ang buhay na walang hanggan. Hindi natuwa ang mga tao sa sagot na ito. Nais nila ng malinaw na patunay sa pahayag na iyon kaya hinamon nila si Hesus:

Juan 6:30-31 Kaya sinabi nila sa kaniya, Anong tanda ang ipinapakita mo sa amin upang makita namin at maniwala sa iyo? Anong gawain ang ginagawa mo? (31) Kumain ng mana sa ilang ang aming mga ama; gaya ng nakasulat, Binigyan sila niya ng tinapay mula sa langit upang kainin.

Ang matamis at nagbibigay-buhay na Espiritu ni Hesus na kumikilos sa kaluluwa ay hindi nakikita. Ito ay pumapasok sa puso ng sinumang may pananampalataya sa Salita ng Diyos tungkol sa Mesiya. Humingi ng nakikitang tanda ang mga tao at tinukoy ang halimbawa ng manna na nagmula sa langit sa ilang. Muli, itinuro ni Hesus sa kanila ang espirituwal na katotohanan sa likod ng himala ng manna.

Juan 6:32-33 Nang magkagayo'y sinabi sa kanila ni Hesus, Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo, Hindi si Moises ang nagbigay sa inyo ng tinapay na mula sa langit; ngunit binibigyan kayo ng aking Ama ng tunay na tinapay mula sa langit. (33) Sapagka't ang tinapay ng Diyos ay siyang bumaba mula sa langit, at nagbibigay ng buhay sa sanglibutan.

Ipinapaliwanag ni Hesus ang malalim na katotohanan ng Banal na Huwaran. Ang hindi nakikitang tunay na tinapay na bumababa ay inihahayag sa

pamamagitan ng nakikitang manna. Kung naunawaan sana nila ang kahulugan ng simbolo, itinuro sana nito sila kay Kristo, at mapagtatanto nila na ang tanging dahilan kung bakit bumabagsak ang manna sa disyerto ay dahil ibinigay ni Kristo ang kapangyarihan ng Kaniyang buhay upang tustusan sila.

Tinuturuan tayong mabuti ni Hesus sa buong natitirang bahagi ng kabanata anim. Pansinin ninyong mabuti ang mga salitang ito:

Juan 6:48-51 Ako ang tinapay ng buhay. (49) Ang inyong mga magulang ay kumain ng mana sa ilang, at sila'y nangamatay. (50) Ito ang tinapay na bumaba mula sa langit, upang ang tao ay makakain niyaon, at hindi mamatay. (51) Ako ang tinapay na buhay na bumaba mula sa langit: kung ang sinoman ay kumain ng tinapay na ito, siya ay mabubuhay magpakailan man: at ang tinapay na aking ibinigay ay ang aking laman, na aking ibinigay para sa buhay ng sanglibutan.

Ang lahat ng buhay ay nagmumula kay Kristo, at ngayon ay inihahayag ni Hesus kung paano dumarating sa atin ang buhay na ito.

Juan 6:51 ...ang tinapay na aking ibinigay ay ang aking laman, na aking ibinigay para sa buhay ng sanglibutan.

Pinalalim pa ito ni Hesus sa kanyang paliwanag:

Juan 6:53-55 Nang magkagayo'y sinabi sa kanila ni Hesus, Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo, Maliban na inyong kainin ang laman ng Anak ng tao, at inumin ang kaniyang dugo, ay wala kayong buhay sa inyo. (54) Ang kumakain ng aking laman, at umiinom ng aking dugo, ay may buhay na walang hanggan; at ibabangon ko siya sa huling araw. (55) Sapagka't ang aking laman ay tunay na pagkain, at ang aking dugo ay tunay na inumin.

Ang tanging paraan upang maibigay sa atin ni Kristo ang buhay na ito ay ang Kanyang pagdurusa at kamatayan. Subuking unawain ang kaugnayan ni Kristo sa Kanyang mga nilikha sa mga sumusunod na sipi:

Sinabi ng ating Panginoon, "Maliban kayong kumain ng laman ng Anak ng tao, at uminom ng Kanyang dugo, wala kayong buhay sa inyo... Sapagka't ang Aking laman ay tunay na pagkain, at ang Aking dugo ay tunay na inumin." Juan 6:53-55. **Totoo ito tungkol sa ating pisikal na kalikasan. Sa kamatayan ni Kristo, utang natin ang buhay natin dito sa lupa. Ang tinapay na ating kinakain ay binili ng Kanyang nabasag na katawan. Ang tubig na ating iniinom ay nabili ng Kanyang dugo na naipagpag. Walang sinuman, maging banal man o makasalanan, ang kumakain ng kanyang pang-araw-araw na pagkain nang hindi pinapakain ng katawan at dugo ni Kristo. Naka-ukit sa bawat tinapay ang krus ng Kalbaryo. Nakikita rin ito sa bawat bukal ng tubig.** Itinuro lahat ito ni Kristo nang itakda Niya ang mga sagisag ng Kanyang dakilang sakripisyo. Ang liwanag na nagmumula sa pagtitipon ng Banal na Hapunan sa itaas na silid ay nagpapabanal sa mga pinagkakaloob para sa ating pang-araw-araw na buhay. Ang hapag-kainan ng pamilya ay nagiging tulad ng hapag ng Panginoon, at bawat pagkain ay nagiging isang sakramento. Desire of Ages, 660.3.

"Hindi lamang Siya ang Tagapaglikha ng lahat, kundi Siya rin ang buhay ng lahat ng may buhay. Ang Kanyang buhay ang ating tinatanggap sa sikat ng araw, sa malinis at matamis na hangin, at sa pagkain na nagpapalakas at nagpapatibay sa ating katawan." Education, 198.

Ang buong buhay na pisikal ay nakasalalay sa walang hanggang buhay ni Kristo. Bawat piraso ng pagkain na ating kinakain ay dumarating sa atin dahil sa bili ng dugo ni Kristo. Ang kapangyarihan sa araw, ulan, at lupa na nagpapalusog sa mga binhi ng ating ani ay mula sa kapangyarihan ni Kristo sa pamamagitan ng Kanyang Krus. Ito ang nagtuturo sa atin ng isang napakahalagang katotohanan.

Ang pagkain na ating kinakain ay walang buhay sa sarili nito upang tayo ay buhayin. Sa halip, ang pagkain ay daan para maipasa sa atin ang kapangyarihan ni Kristo. Ang kapangyarihang ito ay dumadaloy sa pagkain dahil sa dakilang sakripisyo ni Kristo sa krus. Kaya kapag iniisip natin ang tinapay na kinakain natin, ang pisikal na tinapay ay hindi ang nagpapanatili sa

ating buhay. Ang tunay na tinapay mula sa langit, si Kristo, ang siyang nagbibigay ng buhay sa atin.

Sa lahat ng nilikha ay makikita ang tatak ng Diyos. Ang kalikasan ay nagpapatotoo tungkol sa Diyos. Ang isiping bukas at nakakaranas ng himala at hiwaga ng sanlibutan ay hindi maaaring hindi mapansin ang gawa ng walang hanggang kapangyarihan. Hindi sa sariling lakas ng lupa nagmumula ang mga biyaya nito, at taon-taon na umiikot sa paligid ng araw. Isang di-nakikitang kamay ang gumagabay sa mga planeta sa kanilang pag-ikot sa kalangitan. Isang misteryosong buhay ang bumabalot sa buong kalikasan—isang buhay na nagpapalakas sa hindi mabilang na mga daigdig sa buong kalawakan, na nananahan sa maliliit na insekto na lumulutang sa simoy ng hangin sa tag-init, na nagbibigay ng lakas sa paglipad ng langub at nagpapakain sa mga batang uwak na umiiyak, na nagpapabuka ng usbong at nagpapalago ng bulaklak hanggang maging bunga.

Ang kapangyarihang sumusuporta sa kalikasan ay gumagana rin sa tao. Ang mga dakilang batas na naggagabay sa mga bituin at pinakamaliit na yunit ng bagay ay siyang kumokontrol sa buhay ng tao. Ang mga batas na namamahala sa pagtibok ng puso, na nag-aayos ng daloy ng buhay sa katawan, ay mga batas ng makapangyarihang Talino na may kapangyarihan sa kaluluwa. Mula sa Kanya nagmumula ang lahat ng buhay. Tanging sa pagkakaisa sa Kanya matatagpuan ang tunay na gawain ng buhay. Education 99.

Para maging malinaw, si Kristo ay hindi ang tinapay; ni siya ay nasa tinapay. Ang tinapay ay daan lamang upang maipasa sa atin ang Kanyang buhay. Si Kristo ang pinagmulan, at ang tinapay ang daluyan. Magkaiba at hiwalay ang dalawa, ngunit ang isa ay natatanggap sa pamamagitan ng isa pa. Malinaw na ipinaliwanag ito ng Espiritu ng Propesiya tulad ng sumusunod:

Ang mga gawa ng Diyos sa kalikasan ay hindi nangangahulugang ang Diyos mismo ay nasa kalikasan. Ang mga bagay sa kalikasan ay nagpapahayag ng karakter ng Diyos; sa pamamagitan ng mga ito, mauunawaan natin ang Kanyang pag-ibig, kapangyarihan, at kaluwalhatian. Ngunit hindi natin dapat ituring ang kalikasan bilang ang Diyos. Ang sining at galing ng tao ay nakakagawa ng napakagagandang

bagay na kaaya-aya sa mata, at sa mga bagay na ito ay nakikita natin ang kaalaman at likhang-isip ng lumikha; ngunit ang bagay na ginawa ay hindi ang tao mismo. Hindi ang gawa, kundi ang manggagawa, ang karapat-dapat sa parangal. Kaya't bagaman ang kalikasan ay nagpapahayag ng kaisipan ng Diyos, hindi ang kalikasan kundi ang Diyos ng kalikasan ang dapat itaas at dakilain. Testimonies Volume 8, 263

Ang mga taong kinakausap ni Hesus ay nakita lamang ang pisikal na tinapay at hindi nila nakita ang kapangyarihan ni Kristo na ipinapasa sa pamamagitan ng tinapay. Sa pagkaalam nito, bawat pagkain ay magdudulot sa atin ng pusong puspos ng pag-ibig kay Kristo dahil sa Kanyang dakilang pag-ibig na ibinigay Niya sa atin ang Kanyang buhay sa pamamagitan ng mga pagkaing ating kinakain. Kung hindi natin kikilalanin ang katotohanang ito, ang pagkaing makamundo na ating kinakain ay hindi makapagbibigay sa atin ng buhay na walang hanggan. Ito ay malinaw na patunay na ang pagkain ay wala sa kanyang sarili ang kapangyarihang magbigay ng buhay. Ito ay maaaring maging daan lamang o sisidlan upang maipasa ang buhay.

Ang aral na ibinigay ni Hesus sa pagpapakain sa limang libo ay upang ihanda ang isipan ng mga Israelita habang sila'y nakikibahagi sa kapistahan ng tinapay na walang lebadura. Bawat piraso ng tinapay sa pamamalakad ng mga Hudyo ay itinakdang magturo ng mahalagang aral na ang buhay ay matatagpuan lamang kay Kristo.

Ang katotohanang ito ay nagbibigay ng mas malalim na kahulugan sa mga handog na pagkain at inumin na inihahandog sa araw-araw na mga hain, gayundin sa mga Sabbath, sa bagong buwan, at sa mga takdang kapistahan. Binibigyang-diin natin na bawat hininga ng tao at bawat pagkaing kinakain ay isang daan upang maipasa sa atin ang buhay ni Kristo. Ito ay ang kapangyarihan ni Kristo na tinatanggap sa pamamagitan ng mga elementong ito. Ganito na ang katayuan mula pa sa pagkatatag ng sanlibutan. Sa pamamagitan ng sistema ng paghahandog, naipapaliwanag at nauunawaan ang katotohanang ito.

Bilang 28:2 Iutos mo sa mga anak ni Israel, at sabihin mo sa kanila, Ang aking alay, at ang aking tinapay na pinakahandog sa akin na pinaraan sa apoy, na pinakamasarap na amoy sa akin, ay inyong ingatan na ihandog sa akin sa kanilang takdang panahon.

Ang tinapay na tinutukoy dito ay ang handog na karne na pinaghalong harina at langis at pagkatapos ay inihurnong sa altar ng hain kasama ng inihain na hayop. Napansin natin ngayon ang handog para sa pang-araw-araw na paghahain.

Mga Bilang 28:3-6 At iyong sasabihin sa kanila, Ito ang handog na pinaraan sa apoy na inyong ihahandog sa Panginoon; dalawang korderong lalake ng unang taon na walang dungis araw-araw, bilang palaging handog na susunugin. (4) Ang isang kordero ay iyong ihahandog sa umaga, at ang isang kordero ay iyong ihahandog sa hapon; (5) At ang ikasampung bahagi ng isang efa ng harina bilang handog na pagkain, na hinaluan ng ikaapat na bahagi ng isang hin ng pinukpok na langis. (6) Ito ay isang palagiang handog na sinusunog, na iniutos sa bundok ng Sinai bilang isang mabangong samyo, isang handog na sinusunog para sa PANGINOON.

Araw-araw tuwing umaga at gabi ay may iniaalay na isang kordero. Kasama ng korderong ito ay iniaalay din ang ikasampung bahagi ng isang efa ng harina at ang ikaapat na bahagi ng isang hin ng langis. Ayon sa ilang sanggunian, ang isang efa ay tinatayang may 35 litro¹ habang sinasabi naman ng iba na ito ay humigit-kumulang 22 litro.² Ang mga sukat ang pangunahing punto ng ating paliwanag kaya gagamitin natin ang 22 litrong sukat sa aklat na ito. Ang litro ay panukat ng dami o volume habang ang kilo ay panukat ng bigat o weight. Ang 1 litro ng harinang buo o wholemeal flour ay humigit-kumulang 0.65 kilo.

¹ <http://www.dictionary.com/browse/ephah> ;
<http://www.thefreedictionary.com/ephah>

² http://www.convert-me.com/en/convert/history_volume/bibephah.html
<http://bibleresources.americanbible.org/resource/weights-and-measures-in-ancient-israel>
<https://en.wikipedia.org/wiki/Ephah>

Ang isang hin ay tinatayang katumbas ng isang galon o 3.6 litro.³ Ang ikaapat na bahagi ng isang hin ay 0.9 litro. Kaya sa bawat araw-araw na handog, may inihahandog na humigit-kumulang 1.4 kilo ng harina na hinaluan ng humigit-kumulang 900 mililitro o isang kuwarta ng langis. Kung ilalagay natin ito sa isang talaan, ganito ang magiging ayos:

Handog	Mga Hayop	Kabuuang Harina para sa Handog	Kabuuang Langis para sa Handog
Araw-araw	2 Kordero – isa sa umaga at isa sa gabi Kabuuang = 2 kordero	1.4 kilo ng harina x 2 para sa umaga at gabi. Kabuuang = 2.8 kilo	0.9 litro x 2 para sa umaga at gabi. Kabuuang = 1.8 litro

Isang dakot ng harina at langis na pinaghalo ay sinunog sa dambana ng handog kasama ng ilang langis ng insenso, at ang natitirang harina at langis ay ibinigay sa mga saserdote.

Levitico 2:1-3 At pagka ang sinoman ay maghahandog ng handog na harina sa Panginoon, ang kaniyang handog ay mainam na harina; at bubuhusan niya ng langis, at lagyan ng kamangyan: (2) At kaniyang dadalhin sa mga saserdote na mga anak ni Aaron: at kukuha siya ng kaniyang dakot ng harina niyaon, at ng langis niyaon, pati ng buong kamangyan niyaon; at susunugin ng saserdote ang alaala niyaon sa ibabaw ng dambana, upang maging handog na pinaraan sa apoy, na pinakamasarap na amoy sa Panginoon: (3) At ang nalabi sa handog na harina ay mapapasa kay Aaron at sa kaniyang mga anak: bagay na kabanalbanalan sa mga handog sa Panginoon na pinaraan sa apoy.

³ <http://bibleresources.americanbible.org/resource/weights-and-measures-in-ancient-israel>

Levitico 10:12-14 At sinalita ni Moises kay Aaron, at kay Eleazar at kay Itamar, na kaniyang mga anak na natitira, Kunin ang handog na harina na nalabi sa mga handog sa Panginoon na pinaraan sa apoy, at kainin mo na walang lebadura sa tabi ng dambana: sapagka't ito'y kabanalbanalan: (13) At inyong kakanin sa dakong banal, sapagka't ito'y sa iyo, at sa iyong mga anak, sa mga hain sa Panginoon na pinaraan sa apoy: sapagka't gayon ang iniutos sa akin. (14) At ang inalog na dibdib at itinaas na balik at ay inyong kakainin sa isang malinis na dako; ikaw, at ang iyong mga anak na lalake, at ang iyong mga anak na babae na kasama mo: sapagka't sila ay sa iyo, at sa iyong mga anak na lalake, na ibinibigay mula sa mga hain ng mga handog tungkol sa kapayapaan ng mga anak ni Israel.

Ipinahayag ni Kristo ang Kanyang sarili bilang tinapay ng buhay sa Juan 6. Ang tinapay na walang pampaalsa na gawa sa harina at langis ay isang daan na nagtuturo sa buhay na matatagpuan kay Kristo. Paano bumaba ang tunay na tinapay mula sa langit? Dumating ito sa pamamagitan ng handog ng buhay ni Kristo para sa mundo. Paano ito nakilala sa araw-araw na paglilingkod? Ito ay sa pamamagitan ng paghahandog ng kordero. Kaya't ang paghahandog ng kordero ay isang pagkilala sa buhay ni Kristo na ibinigay upang matanggap ang Banal na Espiritu. Ang katotohanang ito ay inilarawan sa pagsasama ng harina at langis na naging tinapay na kinakain ng mga sasardote. Sila naman ay naging mga tagapamagitan ng biyaya para sa buong Israel. Sa panahon natin ngayon, ang lahat ng sumasampalataya kay Kristo ay bahagi ng maharlikang pagkasardote at maaaring makibahagi sa tinapay na nagbibigay-buhay.

1 Pedro 2:9 Datapuwa't kayo'y isang lahing pinili, isang maharlikang pagkasardote, isang banal na bansa, isang natatanging bayan; upang inyong ipahayag ang mga kapurihan niya na tumawag sa inyo mula sa kadiliman tungo sa kanyang kamangha-manghang liwanag:

Nagdadagdag ba ito ng bagong kahulugan sa panalangin ng Panginoon? Pansinin ang puntong ito:

Mateo 6:11 Bigyan mo kami ngayon ng aming pang-araw-araw na pagkain.

Tuwing umaga at gabi sa araw-araw na handog, ang tinapay na inihahandog ay sumasagisag sa tunay na tinapay na bumababa mula sa langit, at ang kakayahan ni Kristo na gawin ito ay sinasagisag sa kamatayan ng kordero araw-araw. Kapag tayo'y nananalangin ng “Ibigay Mo sa amin ngayon ang aming kakanin sa araw-araw,” iniisip ba natin ang tunay na tinapay ng Diyos na bumaba mula sa langit, o simpleng tinapay lamang na pisikal?

Ang kakayahan ng mga Israelita na mabuhay, huminga, kumain, at uminom ay dahil lamang sa tunay na tinapay na bumaba mula sa langit. Isang kapansin-pansing bagay ang dapat pagtuunan ng pansin kung ano ang nangyayari sa mga handog tuwing Araw ng Sabbath.

Mga Bilang 28:9-10 At sa araw ng sabbath ay dalawang korderong lalake ng unang taon na walang dungis, at dalawang ikasangpung bahagi ng harina na pinakahandog na harina, na hinaluan ng langis, at ang inuming handog niyaon: (10) Ito ang handog na susunugin sa bawa't sabbath, bukod pa sa palaging handog na susunugin, at sa kaniyang inuming handog.

Sa Araw ng Sabbath, dinoble ang mga handog na susunugin at mga handog na pagkaing butil:

Handog	Mga Hayop	Kabuuang Harina	Kabuuang Langis
Araw-araw – isang kordero sa umaga at isa sa gabi.	2 Kordero Kabuuang =2 kordero	1.4 kilo ng harina x 2 Kabuuang = 2.8 kilo	0.9 litro x 2 Total = 1.8 litro
Sabbath	2 Kordero dagdag sa 2 korderong iniaalay araw-araw. Kabuuang = 4 Kordero	2.8 kilo dagdag sa 2.8 kilo mula sa araw-araw na handog. Kabuuang = 5.6 kilo	1.8 litro dagdag sa 1.8 litro mula sa araw-araw na handog. Kabuuang = 3.6 litro

Ang mahalagang tanong na kailangang itanong ay bakit nadodoble ang lahat tuwing Sabado? Muli, pinaaalalahanan tayo na bawat piraso ng tinapay at bawat patak ng langis ay isang daluyan para sa buhay ni Kristo na dumating sa atin. Ang literal at nakikitang laman at inumin ay nagpapahiwatig ng espirituwal na laman at inumin na nanggagaling mula sa langit patungo sa lupa sa pamamagitan ni Kristo. Ganito ito inilahad ni Pablo:

1 Corinto 10:1-4 Bukod dito, mga kapatid, hindi ko ibig na hindi ninyo maalaman, kung paanong ang lahat ng ating mga ninuno ay nasa ilalim ng ulap, at ang lahat ay nagsipagdaan sa dagat; (2) At lahat ay nabautismuhan kay Moises sa ulap at sa dagat; (3) At lahat ba ay kumain ng iisang espirituwal na karne; (4) At lahat ay uminom ng iisang inuming espirituwal: sapagka't uminom sila sa Bato na espirituwal na sumunod sa kanila: at ang Bato na yaon ay si Kristo.

Nang hampasin ni Moses ang bato at lumabas ang tubig, hindi lamang sila nakakakuha ng pisikal na tubig, nakikibahagi rin sila sa buhay ni Kristo. Ang tubig mismo ay hindi makapagpapanatili sa kanila ng buhay. Ang Espiritu ni Hesus ang nagpanatiling buhay sa kanila. Ito ang dahilan kung bakit lahat sila ay umiinom ng espirituwal na inumin na ito hindi lamang ang mga matuwid. Muli tayong pinaalalahanan:

Mateo 5:45 Upang kayo'y maging mga anak ng inyong Ama na nasa langit: sapagka't pinasisikat niya ang kaniyang araw sa masasama at sa mabubuti, at nagpapaulan sa mga matuwid at sa mga hindi matuwid.

Juan 1:9 Iyan ang tunay na Liwanag, na lumiliwanag sa bawat tao na pumaparito sa sanglibutan.

Ang buhay ni Kristo ay ibinibigay sa lahat ng tao sa pamamagitan ng mga daluyang Kaniyang itinakda. Ang mga taong hindi titingin lampas sa pisikal na pagkain at inumin ay sa huli ay mamamatay, sapagkat tumanggi silang kilalanin ang pinagmumulan ng buhay. Ito ang dahilan kung bakit sinabi ni Hesus sa mga taong Kaniyang kausap:

Juan 6:32-33 Nang magkagayo'y sinabi sa kanila ni Hesus, Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo, Hindi si Moises ang

nagbigay sa inyo ng tinapay na mula sa langit; ngunit binibigyan kayo ng aking Ama ng tunay na tinapay mula sa langit. (33) Sapagka't ang tinapay ng Diyos ay siyang bumaba mula sa langit, at nagbibigay ng buhay sa sanglibutan.

Ang manna na bumagsak sa ilang ay hindi nagmula kay Moises. Hindi rin ang manna mismo ang nagpapanatili sa kanila ng buhay. Ito ay ang buhay ni Kristo na dumadaloy sa pamamagitan ng manna ang tunay na nagpabuhay sa kanila. Ito ang tunay na tinapay na buhat sa langit. Ang buong Israel ay kumain at uminom mula sa espirituwal na pagkain at inumin, ngunit halos lahat sila ay namatay sa ilang sapagkat hindi sila lumagpas sa pagtingin sa pisikal na pagkain at tubig. Sa mga kaisipang ito, balikan natin ang tanong ukol sa dagdag na harina, langis, at mga hain tuwing Sabado.

Sinasabi sa atin ng Bibliya na itinalaga ng Diyos ang araw ng Sabado. Ginawa Niya itong banal. Malinaw na ipinaliwanag ito ni A.T. Jones nang kanyang sinabi:

Ngayon, isa pang bagay: Sino ang tunay na gumawa sa paglalang? [Tugon ng mga tao: "Si Kristo."] Sino ang nagpahinga? [Tugon: "Si Kristo."] Sino ang nabigyan ng kasiglahan? [Tugon: "Si Kristo."] Sino ang nagbasbas? [Tugon: "Si Kristo."] Kanino galing ang presensyang nagpakabanal sa araw? [Tugon: "Kay Kristo."] Kaninong presensya ang nasa araw na iyon? [Tugon: "Presensya ni Kristo."] Kung gayon, ang tao na hindi pinababanal ni Hesu-Kristo, na hindi ginagawang banal, na hindi binabasbasan, at hindi nadadala sa kapahingahan ng presensya Niya ay hindi maaaring makapangingilin ng Sabbath. **Hindi ba't malinaw, tanging sa pagkakaroon ni Kristo sa puso ng tao maaaring maingatan ang Sabbath; sapagkat ang Sabbath ay may dalang presensya ni Kristo.** A.T Jones, GCB 1893, Sermon 20.

Pansinin ngayon ang mahalagang puntong binigyang-diin ni A.T. Jones:

Noong panahong iyon, nang ang tao ay nasa halamanan ng Eden at nakatayo ayon sa pagkakalikha sa kanya ng Diyos, alam na ba niya ang lahat tungkol sa Diyos na maaari niyang malaman? [Kongregasyon: "Hindi."] **Kung gayon, sa pagdating ng bawat Araw ng Sabbath, ito ay magdadala sa kanya ng karagdagang kaalaman at presensya ng**

Diyos. Ngunit sino ito? [Kongregasyon: "Si Kristo."] Karagdagang kaalaman at presensya ni Kristo sa kanyang sarili. Kung nanatili sana siyang tapat, patuloy sana siyang lumago sa pagkakilala sa Diyos, sa kanyang sarili, sa kanyang sariling karanasan, na lumalago nang higit at higit pa sa lahat ng katangian ng likas na pagkatao ng Diyos. A.T Jones, GCB 1893, Sermon 20.

Kaya ang Sabbath ay nagdadala sa atin ng dagdag na bahagi ng presensya ni Kristo. Ito ba ang ipinapakita sa pagkakaiba ng mga handog sa araw-araw at sa mga handog tuwing Sabbath? Mayroong dobleng bahagi ng mga handog, harina at langis. Hindi ba't ang mas malaking dami ng handog ay nagpapahiwatig na may mas dakilang kaloob ng Espiritu na iniaalok sa atin sa araw na ito? Narito ang pangako ng Panginoon

Isaias 58:13-14 Kung iyong ihiwalay ang iyong paa sa sabbath, sa paggawa ng iyong kasiyahan sa aking banal na araw; at tawagin ang sabbath na kaluguran, ang banal ng Panginoon, marangal; at pararangalan siya, na hindi ginagawa ang iyong sariling mga lakad, ni nakasusumpo ng iyong sariling kasiyahan, ni nagsasalita ng iyong sariling mga salita: (14) Kung magkagayo'y ikalulugod mo ang iyong sarili sa Panginoon; at aking papasakayin ka sa mga mataataas na dako ng lupa, at pakakainin kita ng mana ni Jacob na iyong ama: sapagka't sinalita ng bibig ng Panginoon.

Dahil alam na may mga karagdagang pagpapala sa Sabbath at na ang pagpapalang ito ay higit pa sa Espiritu ni Kristo, itinuturo sa atin ng Sabbath na ang Diyos ay may mga pagkakataong naglalapit sa atin ng presensya ni Hesus kaysa sa ibang panahon. Ito ay pinatunayan ng talatang ito sa Isaias.

Isaias 48:18 O kung nakinig ka sana sa aking mga kautusan! kung magkagayo'y ang iyong kapayapaan ay naging parang ilog, at ang iyong katuwiran ay parang mga alon sa dagat:

Si Kristo ang ating katuwiran. Sinasabi ni Isaias na ang katuwirang ito ay gaya ng mga alon ng dagat. Ang mga alon ng dagat ay kumikilos sa anyo ng mga indibidwal na alon na umaakyat at bumababa sa baybayin. Sa loob din ng isang araw, karaniwan ay may dalawang mataas na tubig. At sa panahon ng

bagong buwan at kabilugan ng buwan, may tinatawag na “king tides” o pinakamataas na tubig. Ang lahat ng mga bagay na ito ay nagsasabi sa atin ng pag-agos at paghupa ng matuwid na Espiritu ni Kristo na dumarating sa mga anak ng tao.

Ang susi sa pag-unawa sa Sabbath ay ang pagkakaalam na may mga natatanging panahon na si Kristo ay lalo pang lumalapit sa atin. Ang katotohanang ito ay makikita sa pagkakaiba ng mga handog sa araw-araw at sa araw ng Sabbath. Kapag naunawaan na natin ang prinsipyong ito, tayo ay handa nang makita ang isang napakagandang katotohanan.

Levitico 26:2-4 Ipangingilin ninyo ang aking mga sabbath, at inyong igo ang aking santuario: ako ang Panginoon. (3) Kung kayo'y magsisilakad sa aking mga palatuntunan, at iingatan ang aking mga utos, at inyong gagawin; (4) Kung magkagayo'y bibigyan ko kayo ng ulan sa takdang panahon, at ang lupain ay magbubunga ng kaniyang bunga, at ang mga puno sa parang ay magbubunga ng kanilang bunga.

Ang pag-alaala sa Sabbath ay ang pag-alaala na ang Panginoon ay nagtakda ng mga natatanging panahon ng pagpapanariwa para sa Kanyang bayan. Ang paggalang sa Santuwaryo ay ang paggunita sa dakilang halaga na ibinayad ng ating Ama at ng ating Panginoong Hesus upang maibigay sa atin ang mga kaloob na ito. Kapag ating inaalala ang Sabbath at iginagalang ang Santuwaryo, ang ulan ay darating sa tamang panahon at ang lupain ay magiging masagana.

Inaalala natin na ang ulan at pagkain ay mga daluyan para maibigay sa atin ang buhay ni Kristo. Kapag mas marami ang mga biyayang ito, mas malinaw na ang buhay ni Kristo ay dumadaloy sa mga daluyang ito. Kapag buong puso nating ipinagpapasalamat ang mga kaloob na ito, handa tayong tumanggap ng mas marami pa. Kapag pinupuri natin ang Panginoon sa Sabbath para sa dobleng bahagi ng Kanyang Espiritu, ang ulan na ito ay hindi lamang babagsak sa paligid natin kundi direktang babagsak sa atin, at tayo ay lalago sa biyaya. Alam man nila o hindi, bawat tao sa mundo ay nakikinabang sa araw-araw na handog ni Kristo. Tulad ng napansin natin kanina, pinapabagsak ng Diyos ang

Kanyang ulan sa mga matuwid at sa mga hindi matuwid. Lahat ay tumatanggap ng pang-araw-araw na kaloob, ngunit tanging yaong tumutugon sa tawag ng Diyos sa pamamagitan ng Kanyang kautusan ang tatanggap ng dagdag na mga biyaya na matatagpuan sa Sabbath at iba pang mga tiyak na tagapag-ayos.

Ang kamangha-manghang bagay tungkol sa katotohanan ng Sabbath ay ang ilog na umaagos mula sa Santuwaryo ay lalo pang lumalalim habang ito'y patuloy na dumadaloy.

Ezekiel 47:1-4 Pagkatapos ay dinala niya akong muli sa pintuan ng bahay; at, narito, ang tubig ay lumalabas mula sa ilalim ng pintuan ng bahay sa dakong silanganan: sapagka't ang harapan ng bahay ay nakatayo sa dakong silanganan, at ang tubig ay bumaba mula sa ibaba mula sa kanang bahagi ng bahay, sa dakong timog ng dambana. (2) At dinala niya ako palabas sa daan patungo sa hilagang pintuan, at nilibot niya ako sa daan palabas sa panlabas na pintuan, sa daang nakaharap sa silangan; at, narito, may dumadaloy na tubig sa kanang bahagi. (3) At nang ang lalake na may pisi sa kaniyang kamay ay lumabas sa dakong silanganan, siya'y sumukat ng isang libong siko, at dinala niya ako sa tubig; ang tubig ay hanggang bukong-bukong. (4) Muli siyang sumukat ng isang libo, at itinawid niya ako sa tubig; ang tubig ay hanggang tuhod. Muli siyang sumukat ng isang libo, at dinaanan niya ako; ang tubig ay hanggang balakang.

Nakikita natin na habang ang tubig ay lumalabas mula sa templo, ito ay lalo pang lumalalim. Ang pahiwatig kung saan patungo ang ilog na ito upang lumalim ay matatagpuan sa nakaraang kabanata.

Ezekiel 46:3-8,11 Gayon din naman ang mga tao ng lupain ay sasamba sa pintuan ng pintuang ito sa harap ng Panginoon sa mga sabbath at sa mga bagong buwan. (4) At ang handog na susunugin na ihahandog ng prinsipe sa Panginoon sa araw ng sabbath ay anim na korderong walang kapintasan, at isang lalaking tupa na walang kapintasan. (5) At ang handog na harina ay isang efa para sa isang lalaking tupa, at ang handog na harina para sa mga kordero ayon sa kaya niyang ibigay, at isang hin ng langis sa isang efa. (6) At sa araw ng bagong buwan ay magiging isang guyang toro na walang kapintasan, at anim na kordero, at isang

lalaking tupa: sila'y walang kapintasan. (7) At siya'y maghahanda ng isang handog na harina, isang efa para sa isang toro, at isang efa para sa isang lalaking tupa, at para sa mga kordero ayon sa maabot ng kaniyang kamay, at isang hin ng langis sa isang efa. (8) At pagka ang prinsipeng ay papasok, siya'y papasok sa daan ng portiko ng pintuang-daan, at siya'y lalabas sa daan niyaon... At sa mga kapistahan at sa mga kapistahan, ang handog na harina ay isang efa sa isang toro, at isang efa sa isang lalaking tupa, at sa mga kordero ayon sa kaya niyang ibigay, at isang hin ng langis sa isang efa.

Ang dami ng mga handog ay dumarami habang ito ay sumusulong mula sa araw-araw na handog, patungo sa Sabbath, sa Bagong Buwan, at pagkatapos ay sa mga pista. Ang listahan ng mga handog sa Ezekiel 46 ay bahagyang naiiba sa mga nakasaad sa mga aklat ni Moises. Ilalatag natin dito ang pagkakasunod-sunod ayon kay Moises. Hindi ko isinama ang handog na inumin ngunit ito rin ay sumusunod sa parehong ayos.

Handog	Mga Hayop	Kabuuang Harina para sa Handog	Kabuuang Langis para sa Handog
Araw-araw. Mga Bilang 28:3-6 1 kordero sa umaga at 1 kordero sa gabi	2 Kordero Kabuan = 2 kordero	1.4 kilo ng harina x 2 Kabuan = 2.8 kilo	0.9 litro x 2 Kabuan = 1.8 litro
Sabbath. Mga Bilang 28:9,10	2 Kordero dagdag pa ang 2 kordero Kabuan = 4 kordero	2.8 kilo dagdag pa ang 2.8 kilo mula sa araw-araw na handog. Kabuan = 5.6 kilo	1.8 litro dagdag pa ang 1.8 litro Kabuan = 3.6 litro
Bagong Buwan. Mga Bilang 28:11-14	2 batang toro, 1 lalaking tupa 7 kordero bukod pa sa araw-araw na handog. 1 batang kambing	4.2x2 = 8.4 kilo 2.8x1 = 2.8 kilo (1.4x7)+(1.4x2) = 12.6 kilo Kabuan = 23.8	2.7x2 batang toro 1.8x1 lalaking tupa 0.9x7 kordero 0.9x2 araw-araw na kordero

	bilang handog para sa kasalanan	kilo	Kabuuan = 15.3 litro
Paskuwa. Exodo 12:21	Kordero ng Paskuwa	tinapay na walang pampaalsa	Mapait na halamang-gamot
Tinapay na walang pampaalsa sa loob ng pitong araw. Mga Bilang 28:17-25 7 x ng bagong buwan	14 na toro 7 tupa 49 kordero + 14 para sa araw-araw + 2 para sa Sabbath 7 kambing na batang lalaki	23.8 kilo x 7 araw + 2.8 kilo para sa Sabbath Kabuuan = 169.4 kilo (60.5 Beses ng Araw-araw)	15.3 litro x 7 + 1.8 litro para sa lingguhang Sabbath Kabuuan = 108.9 litro
Kapistahan ng mga Linggo	2 batang toro, 1 tupa at 7 kordero. Kasama ang araw-araw na handog na 2 kordero. 1 batang kambing para sa handog ng kasalanan	3/10 bahagi bawat toro 2/10 bahagi para sa tupa 1/10 bahagi bawat kordero Kalkulasyon = (4.2x2)+(2.8x1)+ (1.4x7)+(1.4x2) Kabuuan = 23.8 kilo	2.7x2 toro 1.8x1 tupa 0.9x7 kordero 0.9x2 araw-araw na kordero Kabuuan = 15.3 litro
Kapistahan ng mga Trumpeta. Mga Bilang 29:1-6 Nangyayari sa Bagong Buwan. Kaya ang handog ay kinabibilangan ng araw-araw na handog, dagdag ang handog sa Bagong	1+2 toro 1+1 tupa 7+7+2 kordero 2 batang kambing	4.2x3 = 12.6 kilo 2.8+2.8 = 5.6 kilo 16x1.4 = 22.4 kilo Total = 40.6 kilo	2.7x3 = 8.1 litro 1.8 x2 = 3.6 litro 0.9 x16=14.4 litro Total = 26.1 litro

Buwan, at ang handog para sa mga Trumpeta.			
Araw ng Paghingi ng Kapatawaran. Mga Bilang 29:7-11	1 toro 1 tupa 7 kordero + 2 para sa araw-araw 1 batang kambing	4.2 kilo 2.8 kilo 12.6 kilo Kabuuan = 19.6 kilo	$2.7 \times 1 = 2.7$ litro $1.8 \times 1 = 1.8$ litro $0.9 \times 7 + 0.9 \times 2 = 8.1$ litro Kabuuan = 12.6 litro
Pista ng mga Tabernakulo. Mga Bilang 29:12-40 Araw 1 = 13 toro, Araw 2 = 12 toro hanggang sa araw 7 = 7 toro. Bawat araw = 2 tupa at 14 kordero	70 toro 14 tupa 98 kordero + 14 araw-araw + 2 para sa Sabbath 7 mga batang kambing para sa handog na kasalanan.	294 kilo 39.2 kilo 159.6 kilo Kabuuan = 492.8 kilo	$2.7 \times 70 = 189$ litro $1.8 \times 14 = 25.2$ litro $0.9 \times 114 = 102.6$ litro Kabuuan = 316.8 litro

Para mabigyan tayo ng ideya kung paano lumalalim ang ilog habang dumadaloy mula sa araw-araw na mga handog ng Espiritu hanggang sa pista ng Tabernakulo, ibibigay namin ang sukat ng harina at langis. Hindi namin ililista lahat ng lingguhan at Bagong Buwan na mga handog, kundi ang pagkakaayos mula araw-araw hanggang sa huling pista ng kalendaryo.

Handog	Harina	Langis	Ezekiel 47:1-7 Ilog
Araw-araw	2.8 kilo	1.8 litro	Mga tubig na lumalabas mula sa Banal na Lugar
Sabbath	5.6 kilo	3.6 litro	Sa 1000 kubit umaabot ito hanggang sa mga bukung-bukong

Bagong Buwan	23.8 kilo	15.3 litro	Sa 2000 kubit umabot ito hanggang sa mga tuhod
Tinapay na walang pampaalsa	169.4 kilo (30 x Sab. handog)	108.9 litro	Sa 3000 kubit umabot ito hanggang sa baywang
Mga Kapistahan sa Ikapitong Buwan	553 kilo (~100x Sab. handog)	359.2 litro	Sa 4000 kubit lumampas ito sa ulo

Ang pinaka-kawili-wili tungkol sa ilog na ito ay kahit saan man ito dumaloy, nagdadala ito ng buhay at kagalingan.

Ezekiel 47:9 At mangyayari, na bawa't bagay na nabubuhay, na gumagalaw, saan man dumating ang mga ilog, ay mabubuhay: at magkakaroon ng napakaraming isda, sapagka't ang tubig na ito ay darating doon: sapagka't sila'y gagaling; at lahat ng bagay ay mabubuhay kung saan dumarating ang ilog.

Ipinapakita sa atin ng Sabbath ang prinsipyo ng pagtaas ng presensya ni Kristo. Kung magpapatuloy tayo sa ganitong ayos sa iba pang mga takdang panahon, makikita natin na ang tubig ay lalo pang lumalalim. Kung paanong ang Sabbath ay parang tubig na abot-sakong, ganoon din ang ginawa ng mga saserdote ng Israel na kailangang isawsaw muna ang kanilang mga paa sa tubig bago bumukas ang buong ilog para sa kanila, Josue 3:13. Kung niyayakap mo ang Sabbath sa pamamagitan ng pananampalataya, ang buong ilog ay mabubuksan para makatawid ka. Ang harina at langis na pinagsama ay bumubuo sa tinapay na buhat sa langit. Kapag nakita natin ang lampas sa pisikal na mga sangkap patungo sa tunay na Tinapay na matatagpuan kay Kristo, natuklasan natin ang paglalalim ng ilog na nagmumula sa trono ng Diyos.

Pansinin muli na nang bumalik si Ezekiel sa gilid ng ilog sa ika-apat na libong siko, may mga punongkahoy sa lahat ng dako.

Ezekiel 47:7 Ngayon, nang ako'y bumalik, narito, sa pampang ng ilog ay napakaraming puno sa isang tabi at sa kabilang dako.

Ang ilog ay nagbibigay ng saganang tubig upang ang mga puno ay ganap na tumubo at ang ilan ay magbubunga ng 30 ulit at ang iba ay 60 ulit at ang iba ay 100 ulit. (Marcos 4:20).

Narito ang lihim ng ilog ng buhay. Habang sinusunod natin ang mga panahon ng pagpasigla mula sa Panginoon; habang lumalakad tayo sa Kanyang kautusan at inaalala ang Kanyang mga palatuntunan at mga kahatulan, binubuksan natin ang ating mga puso sa pamamagitan ng pananampalataya upang maging tulad ng mga punongkahoy na itinanim sa tabi ng ilog ng tubig.

Awit 1:2-3 Nguni't ang kaniyang kaluguran ay nasa kautusan ng Panginoon; at sa kaniyang kautusan ay nagbubulaybulay siya araw at gabi. (3) At siya'y magiging parang punong kahoy na itinanim sa tabi ng mga ilog ng tubig, na nagbubunga sa kaniyang kapanahunan; ang kaniyang dahon din ay hindi malalanta; at anuman ang kanyang gawin ay uunlad.

Sa ganitong kalagayan ng pag-iisip, sinasabi na ang ating mga dahon ay hindi malalanta, na nangangahulugang ang kasalanan ay hindi maghahari sa atin. Ang buhay ni Kristo, na siyang tinapay na buhat sa langit, ay lubos nating matatanggap at ang ating pagkagutom at pagkauhaw sa katuwiran ay mapupuno. Ito ba ang dahilan kung bakit masigasig na hinihikayat ng Espiritu ng Propesiya ang mga tao na magkaroon ng pagsamba tuwing umaga at gabi?

Ang mga oras na itinakda para sa handog [354] sa umaga at sa gabi ay itinuturing na banal, at ito ay naging takdang oras ng pagsamba para sa buong bansang Hudio. At nang ang mga Hudio ay nangalat sa malalayong lupain bilang mga bihag, sa itinakdang oras ay kanilang itinututok ang kanilang mga mukha sa Jerusalem at iniluluhog ang kanilang mga panalangin sa Diyos ng Israel. Sa kaugaliang ito ay may halimbawa ang mga Kristiyano para sa panalangin sa umaga at gabi. Bagaman sinisisi ng Diyos ang paulit-ulit na seremonyang walang tunay na diwa ng pagsamba, Siya ay nalulugod sa mga umiibig sa Kanya, yaong yumuyuko sa umaga at gabi upang humingi ng kapatawaran sa

kanilang mga kasalanan at iharap ang kanilang mga kahilingan para sa mga kinakailangang pagpapala. Patriarchs and Prophets 353,354.

Kung may buhay na tinapay na dumarating sa atin tuwing umaga at gabi, hindi ba't marunong na tayo'y huminto sandali at tipunin ang tinapay na ito para sa ating mga kaluluwa?

Nakikita natin kung paano pinag-uugnay ng Espiritu ng Propesiya ang pagsasakripisyo ng umaga at gabi ng Israel sa ating pagsamba tuwing umaga at gabi. Ang katotohanan na may mga espesyal na oras para sa pagsamba araw-araw ay malinaw na nagpapahiwatig na ang buhay na tinapay ay patuloy na dumarating tuwing umaga at gabi mula pa sa simula ng pagsamba sa tunay na Diyos sa lupa.

Kung tayo ay nagtitipon tuwing umaga at gabi, at pati na rin tuwing Sabbath para sa dobleng biyaya, bakit hindi tayo magpatuloy pa ng 3000 kubit papasok sa bukal ng Sabbath at tumanggap ng sapat na buhay na tubig upang hindi matuyot ang iyong kaluluwa at hindi magpayagan na lumabas ang kasalanan sa buhay. Ibinibigay sa atin ang babalang ito

Ezekiel 47:11 Ngunit ang mga latian at bahang nito ay hindi gagaling; ito ay ipagkakaloob sa alat. NKJV

Ang mga latian at bahang ay mga lugar na dati nang nakatanggap ng dumadaloy na tubig ngunit hindi na bahagi ng agos ng ilog. May mga tao na natanggap ang liwanag ng Ama at Anak ngunit tumangging umusad sa liwanag ng hatinggabi na sigaw. Ang mga ganito ay mararanasan ang latian at bahang na ibinigay sa alat kung saan hindi na maaaring tumubo ang mga bagay. Lumapit ka sa agos ng buhay at tanggapin ang buhay na tinapay sa pamamagitan ng mga itinakdang panahon ng ating Ama at ikaw ay pagpapalain.

Lahat ng mga handog at alay sa Batas ni Moises ay nagtuturo sa kaloob ng Espiritu na makukuha sa pamamagitan ng sakripisyo ni Kristo. Ang mga handog na ito ay hindi lamang nagtuturo sa hinaharap kundi nagtuturo rin sa

ilog ng buhay na dumadaloy noon sa mga panahon ng pagpapasigla mula sa ating Ama at Panginoong Hesus.

Nais mo lang ba tumanggap ng tubig na umaabot lang sa iyong bukung-bukong? Hindi mo ba gustong magkaroon ng masaganang tubig na umaabot hanggang ibabaw ng iyong ulo at nagpapahintulot sa iyo na maging isang punong nakatanim sa tabi ng ilog ng tubig? Paano ito nangyayari? Pag-isipang mabuti araw at gabi ang batas ng Diyos na magbibigay sa iyo ng mga panahon ng pagpapasigla. Sa mga panahong iyon, matatanggap mo ang karunungan at kakayahang maunawaan kung paano basahin ang Bibliya at isabuhay ito.

Marami sa panahon ngayon ang hindi nagtuturo na ang krus ni Kristo ay malapit sa kanila. Sa pagtuturo na ang sistema ng paghahandog ng mga Hudio ay tumutukoy lamang sa pagdurusa ni Kristo na magaganap pa matapos ang 1500 taon mula kay Moises, ang nagiging konklusyon ay ang krus ni Kristo ay isang pangyayari na naganap na mahigit 2000 taon na ang nakalilipas. Ang Kaniyang kasalukuyang pagtitiis at matinding pagdurusa sa pagdadala ng Kaniyang krus sa ating panahon ay minamaliit o tuluyang hindi pinapansin. Ito ay ayon sa nais ni Satanas. Pansinin ang sinabi ni A.T. Jones tungkol dito.

Ang malaking suliranin ng mga Hudio mula pa noong simula hanggang sa katapusan ay ang pagkakaroon nila ng pagkaunawa na ang Panginoon ay napakalayo, kaya't maging ang mga bagay na ibinigay ng Diyos upang ipakita ang Kaniyang lubos na pagiging malapit ay ginamit bilang mga tanda ng Kaniyang pagiging malayo. **Ang mga handog, mga alay, ang tabernakulo, ang templo, at ang mga serbisyong isinagawa roon, lahat ng ito ay ginamit ng mga tagapagturo ng mga Hudio at ng karamihan sa bayan sa paraang ang lahat ng serbisyong ito ay para lamang tumukoy kay Kristo na malayo pa, nasa kung saan mang dako.** Naiintindihan nilang ang mga bagay na ito ay tumutukoy sa Mesiyas, ngunit isang Mesiyas na malayo pa. At kailangan nilang [476] sikaping maging mabuti upang mapalapit Siya sa kanila. Kaya't ang mga bagay na ito ay tiningnan na parang may taglay na kapangyarihan sa kanilang sarili, na tila kaya nitong magbigay ng katuwiran.

Hindi ako tiyak kung ang mga Seventh-day Adventist ay lubos nang nakaalis sa kaisipan na ang mga bagay noong unang panahon ay tumutukoy lamang kay Kristo na malayo pa. Hindi ko sinasabi ngayon na iniisip ng mga Seventh-day Adventist na si Kristo ay malayo pa rin ngayon. Ngunit nangangamba ako na hindi pa rin nila lubos na iniwan ang ideyang iyon, na kapag tinitingnan nila ang santuwaryo at ang mga serbisyong kaugnay nito, ang mga handog at mga alay, iniisip pa rin nila na ang mga iyon ay itinakda upang ituro si Kristo na malayo pa, nasa kung saan mang dako. Kaya't sinasabi na ang lahat ng mga bagay na ito ay tumuturo kay Kristo. Tunay na lahat ng mga bagay na iyon ay tumuturo kay Kristo. Ngunit ang totoo, ito ay tumuturo kay Kristo na malapit, hindi malayo. Nilayon ng Diyos na ang lahat ng ito ay magturo kay Kristo na nabubuhay sa kanilang mga puso, hindi yaong si Kristo na nasa 1800 taon pa sa hinaharap, o kasimbayong layo ng langit mula sa lupa, kundi si Kristo na nasa kanilang araw-araw na karanasan. Kapag lubos nating naunawaan ang kaisipang ito at pinag-aralan natin ang tungkol sa santuwaryo, mga hain, at mga handog, sa madaling salita, ang ebanghelyo ayon sa aklat ng Levitico—makikita natin na ito ay tumutukoy kay Kristo bilang isang buhay at kasalukuyang Tagapagligtas sa kanila sa araw-araw, at makikita rin natin na Siya rin ay ganoon para sa atin ngayon.

May ebanghelyo, may karanasang Kristiyano, para sa atin ngayon sa Levitico, sa Deuteronomio, sa Genesis, sa Exodo, at sa buong Bibliya. Ngunit kapag binabasa natin ang mga talatang iyon at sinasabi nating ang mga handog at hain na iyon ay tumuturo kay Kristo na malayo pa sa hinaharap para sa mga Hudio, at iniisip natin na ang mga Hudio ay inaasahang tumanaw sa pamamagitan ng mga serbisyong ito patungo kay Kristong darating pa lamang—kapag binasa natin ang mga kasulatang iyon sa ganitong paraan, binabasa natin ang mga ito sa kaparehong paraan kung paano ito binasa ng mga Hudio noon, at tayo rin ay nasa kaparehong kalagayan nila noong panahong iyon ayon sa mga kasulatang iyon.

Hindi dapat ganoon. Hindi. Hindi natin dapat tingnan ang santuwaryo, kasama ang mga kasangkapan at kagamitang inilagay ng Diyos doon, na parang iyon ay nagpapahiwatig lamang na ang Diyos ay nananahan sa santuwaryo sa langit. Kapag ganyan ang pananaw natin, iniisip natin na

hanggang doon na lang ang lapit ng Diyos sa atin, sapagkat iniisip nating ganoon din Siya kalapit noon sa kanila. Sapagkat kung ganyan natin tiningnan ito para sa kanila, kung tayo'y nandoon sa kanilang kalagayan, paano natin ito titingnan para sa ating sarili? Ganoon din. At ito'y nagpapakita na kung tayo'y nandoon, tayo rin ay magiging katulad nila.

Ang karaniwan nating hilig, kahit tayo ngayon, ay basahin ang tungkol sa santuwaryo at mga serbisyong ginagawa roon, at tungkol sa Diyos na nananahan sa santuwaryo, at sa talatang nagsasabing, “Gawan ninyo Ako ng isang santuwaryo upang ako'y manahan sa gitna nila,” at pagkatapos ay sabihin, “Oo, ang Diyos ay nanahan sa kanila sa santuwaryo, at iyon ay tumutukoy sa santuwaryo na nasa langit, at darating ang panahon na muli Siyang mananahan kasama ng Kanyang bayan,” sapagkat sinasabi sa Bagong Lupa, “Narito, ang tabernakulo ng Diyos ay nasa mga tao, at Siya'y mananahan sa kanila, at sila'y magiging Kanyang bayan at Siya ang magiging Diyos nila.” Kaya kapag dumating na ang Bagong Lupa, muling mananahan ang Diyos sa Kanyang bayan. Ngunit nasaan ang Diyos ngayon? Iyan ang mahalagang tanong na nais nating malaman ang sagot. Ano ang silbi sa akin kung Siya ay mananahan pa lamang sa Kanyang bayan sa Bagong Lupa? Ano ang halaga ng lahat ng ito kung hindi naman Siya nananahan sa akin ngayon? Sapagkat kung hindi Siya maaaring manahan sa akin ngayon, tiyak na hindi rin Siya maaaring manahan sa akin sa Bagong Lupa o kahit saan pa, sapagkat wala Siyang pagkakataon. Ang nais kong malaman at ang kailangang malaman ng bawat kaluluwa ay ito. Siya ba ay nananahan sa akin ngayon? Kung ilalagay natin Siya sa malayong nakaraan noong panahon ng mga Hudio, at pagkatapos ay sa malayong hinaharap sa Bagong Lupa, ano ang pakinabang natin ngayon? Paano Siya mapapasaatin ngayon kung ganoon? Iyan ang bagay na dapat nating laging pag-aralan.

Ngayon, makikita ninyo na ang sistemang seremonyal ay hindi basta-basta lamang isang maliit at panandaliang bagay na bahagyang gumambala sa mga Hudio at pagkatapos ay nawala. Sapagkat ang likas ng tao ay patuloy at palaging naaapektuhan nito, kasintiyak ng pag-iral ng diyablo, kasintiyak ng pagkakaroon ng pagkapoot sa puso ng tao. Ang isipan na hindi nagpapasakop sa kautusan ng Diyos—ni hindi nga ito maaaring magpasakop habang

ito ay umiiral sa mundo, ay patuloy na magdudulot ng sumpa ng seremonyalismo sa sanlibutan. At hangga't may natitirang ganitong isipan sa aking puso, ako'y nasa panganib na sumpain ng seremonyalismo.

Pasintabi muna sa iniisip ni A.T. Jones, nais kong isingit ito, Kailangang sabihin na yaong mga nagtuturo na ang mga Hudyo ay sangkot lamang sa paulit-ulit na mga seremonya at mga ritwal para sa kaligtasang darating pa makalipas ang 1500 taon ay nagtuturo ng isang Diyos ng seremonyalismo. Sapagkat kung ang Diyos noon bago ang krus ay isa lamang Diyos ng seremonyalismo, kung gayon ang katangiang iyon ay bahagi ng Kanyang karakter, at sa pamamagitan ng pagtingin sa Kanya, tayo ay magiging gaya rin ng seremonyalismo. Mag-ingat at magkaroon ng malinaw na pag-unawa kung sino ang mga sumusuporta sa seremonyalismo kahit pa sila'y tila tumututol dito. Ngayon, ipagpatuloy natin ang sinasabi ni A.T. Jones:

Ang dapat nating gawin ay hanapin ang ganap na paglaya kay Hesu-Kristo, isang lubos na tagumpay at pagtaas kasama Niya sa kanan ng Diyos sa langit, upang ang pagkagalit o pagkapuot na nasa atin ay tuluyang mapawi sa pamamagitan Niya. Kapag nangyari ito, tayo ay magiging malaya mula sa seremonyalismo; magiging malaya mula sa mga tradisyon at mga utos ng tao, at sa mga taong gumagawa ng budhi para sa atin. Sinasabi ng ilan, “Kailangan mong gawin ito kung hindi ay hindi ka maliligtas. Kailangan mong gawin iyon o hindi ka maliligtas.” Hindi, hindi ganun. Manampalataya ka kay Hesu-Kristo o hindi ka maliligtas. Magkaroon ka ng tunay na panampalataya kay Hesu-Kristo, at ikaw ay ligtas.

Iyan din ang parehong labanan na nangyari noong panahon at gawain ni Pablo. Ipinangaral niya na si Hesu-Kristo lamang ang daan sa kaligtasan. Ngunit may ilang mga Pariseo na "naniwala rin" ang sumusunod sa kanya at nagsasabi, “O, oo, mabuti ngang manampalataya kay Hesu-Kristo, pero may iba pa. Kailangan pang tuliin kayo at sundin ang kautusan ni Moises kung hindi ay hindi kayo maliligtas.” Tumagal ng maraming taon ang pagtatalong ito, at buong lakas itong nilabanan ni Pablo hanggang sa huli. Hindi siya pumayag na makipagkompromiso, ni isang hibla man. “Sapagkat kung kayo'y magpapatuli, si Kristo ay walang kapakinabangan sa inyo.” “Sino man sa inyo ang umaasa na

mapawalang-sala sa pamamagitan ng kautusan ay hiwalay na kay Kristo, at nahulog na mula sa biyaya.” Wala nang iba pa kundi si Kristo at pananampalataya sa Kanya! Kaya dinala nila ito sa kapulungan, at doon ay ipinasiya ng Espiritu ng Diyos na si Kristo at hindi ang seremonyas ang tunay na daan sa kaligtasan. Iyan ang kabuuan ng salaysay. Ang isa ay pagtatangkang ipilit ang seremonyas sa Kristiyanismo o ipalit ito sa tunay na Kristiyanismo; ang isa naman ay ang buhay na prinsipyo ni Hesu-Kristo sa pamamagitan ng buhay na pananampalataya na gumagabay sa puso at buhay ng mga nananampalataya sa Kanya.

Napakalaki ng pagkakaiba sa pagitan ng seremonyas at ng prinsipyo. Nais ni Hesu-Kristo na matagpuan natin Siya nang buo at personal, upang ang mga buhay na prinsipyo ng katotohanan ng Diyos, gaya ng mga ito ay nasa Kanya, ang siyang maging patnubay natin at na ang mga prinsipyong ito, na nagniningning sa buhay ng tao sa pamamagitan ng kaluwalhatian ni Hesu-Kristo, ang siyang gumabay sa atin sa bawat hakbang, at ating malalaman kung ano ang dapat gawin sa tamang panahon. Sa ganitong paraan, hindi na natin kailangan ng mga resolusyon o panata upang pilitin ang ating sarili na gawin ito o iyon. Iyan ang pagkakaiba ng seremonyas at ng prinsipyo ng buhay na presensya ni Kristo sa puso. Ang una ay pawang pormalidad at panlabas na paglilingkod, ngunit wala si Kristo; samantalang ang ikalawa ay nasa kay Kristo, at si Kristo ang lahat sa lahat.

Tingnan nating muli ang mga bagay na ginagawa ng mga Hudyo noon sa templo, ang mga handog at mga hain upang mas maunawaan pa natin ito nang lubusan. Alam ko, at alam mo rin, na ang santuwaryo o templo ay isang paglalarawan ng santuwaryo na nasa langit; na ang mga hain ay larawan ng paghahandog ni Hesu-Kristo; at ang pagka-saserdote at ang mga paglilingkod nito ay larawan ng pagka-saserdote ni Kristo. Sa lahat ng ito, nais ng Diyos na turuan sila, at tayong lahat din, patungkol sa Kanyang sarili kung paanong Siya ay nahayag kay Kristo. Una, may santuwaryo, at pagkatapos ay itinayo ang templo bilang kapalit ng santuwaryo. Tumayo ang templong ito sa Bundok ng Sion sa Jerusalem. At mula roon, itinuro ng Diyos sa kanila na doon sa langit ay naroon ang tunay na templo sa Bundok ng Sion sa makalangit na Jerusalem. Tumahan ang Diyos sa templong ito sa Bundok ng Sion sa Jerusalem, sa lupain ng Palestina, at sa pamamagitan nito ay ipinakita Niya sa kanila

na Siya ay nananahan rin roon sa makalangit na templo sa Bundok ng Sion, sa makalangit na Jerusalem.

At sinabi rin Niya—at ito ay totoo sa dalawang lugar at mula sa dalawang panig—“Ganito ang sabi ng Mataas at Matayog, na nananahan sa kawalang-hanggan, na ang Kanyang pangalan ay Banal: Ako’y nananahan sa mataas at banal na dako.” May iba pa ba? “Kasama rin ng taong may bagbag at mapagpakumbabang espiritu.” Kailan? Binabasa natin ito mula pa noon. Kailan Siya nanahan “kasama rin ng may bagbag at mapagpakumbabang espiritu,” gayundin sa “mataas at banal na dako?” Ginawa ba Niya ito pitong daang taon bago ipanganak si Kristo, noong nagsalita si Isaias? Oo. Ngunit doon lamang ba nagsimula ang Panginoon na manahan sa may mapagpakumbaba at bagbag na puso, gayundin sa mataas at banal na dako sa Bundok ng Sion? Hindi.

Isang libong taon bago ipanganak si Kristo, noong nagsalita si David, ginawa na ba Niya iyon noon? Oo. Ngunit doon lamang ba Siya nagsimulang manahan? Hindi. Sa simula pa lamang at magpakailanman, Siya ay nananahan sa dalawang lugar—kasama ng mapagpakumbaba at may bagbag na puso, gayundin sa kataas-taasan.

Kung ganoon, hindi ba't itinuro ng Diyos sa kanila sa pamamagitan ng templong nasa lupa hindi lamang kung paanong Siya'y nananahan sa langit na bayan, kundi kung paanong Siya rin ay nananahan sa templo ng puso? Tiyak na totoo ito. Naroon ang Bundok ng Sion sa lupa na nakikita ng kanilang mga mata, isang kinatawan ng makalangit na Sion na nais ng Diyos na makita rin nila sa pamamagitan ng pananampalataya. Doon sa Bundok ng Sion, ang mataas at marangal na dako sa makalupang Jerusalem, naroon ang templo at ang Diyos na nananahan sa loob nito. At sa pamamagitan nito ay ipinakikita ng Diyos na Siya ay nananahan hindi lamang doon kundi pati rin sa templo ng puso, ang santuwaryo ng kaluluwa ng taong may mapagpakumbaba at bagbag na espiritu. At sa paglalagay Niya ng Kaniyang templo sa gitna ng makasalanang sangkatauhan at paninirahan Niya roon mismo, ipinakikita rin Niya kung paano Siya mismo mananahan sa templo ng katawan ni Kristo, sa gitna ng mga makasalanan at sa makasalanang laman.

Naroon din ang isang pagkasaserdote sa templong nasa Bundok ng Sion sa Jerusalem. Mayroon ding pagkasaserdote sa santuwaryo sa Shiloh habang sila ay nasa ilang. Totoo, ang mga ito ay kumakatawan sa pagkasaserdote ni Kristo ngunit ito ba ay kumakatawan lamang sa pagkasaserdote ni Kristo na magsisimula pa lamang pagdating ng A.D. 1? Masasabi ba nating ito ay sumasagisag lamang sa isang pagkasaserdoteng malayo pa sa hinaharap? Hindi. Ang pagkasaserdote sa Jerusalem, at sa santuwaryo sa ilang, ay kumakatawan sa isang pagkasaserdoteng umiiral na noon pa man ayon sa kaayusan ni Melquisedec? Hindi sinabing, “Ikaw ay magiging saserdote magpakailanman ayon sa kaayusan ni Melquisedec? kundi, “Ikaw ay isang saserdote magpakailanman ayon sa kaayusan ni Melquisedec.” Hindi ba’t si Melquisedec ay isang saserdote na sa panahon ni Abraham? At hindi ba’t ang pagkasaserdote ni Kristo ay magpakailanman ayon sa kaayusan ni Melquisedec?

Hindi mo ba nakikita, kung gayon, na ang buong sistemang ito ng mga serbisyon ibinigay sa Israel ay itinakda upang ituro sa kanila ang presensya ni Kristo noong panahong iyon at doon mismo para sa kasalukuyang kaligtasan [478] ng kanilang mga kaluluwa, at hindi para sa kaligtasan ng kanilang mga kaluluwa na magaganap pa pagkatapos ng labing-walong daan, dalawang libo, o apat na libong taon? Tiyak na tiyak, ito ay totoo. March 5, 1895 ATJ, GCB 477.7

Mga kaibigan, umaasa at nananalangin ako na inyong mapansin at maunawaan ang mahalagang ilog ng buhay na ipinakikita sa buhay na tinapay na buhat sa langit, at nahahayag sa mga handog na pagkain ng harina at langis. Ang pinaghalong harinang ito at langis ay tumutukoy sa tunay na Tinapay ng Diyos na naroroon mismo para sa kanila noong panahong iyon para sa kaligtasan. Sa ganoon ding paraan, maaari nating harapin ang bawat araw, bawat Sabbath, bawat bagong buwan, at bawat kapistahan na may lumalalim na kamalayan sa ilog ng buhay at sa kaloob ng Espiritu. Ang Sabbath ay tunay na daan ng tatak ng Diyos. Kapag tunay na pumasok tayo sa prinsipyo ng Sabbath, tinatanggap natin na ang Diyos ay nagpapadala ng Kanyang Espiritu sa mga takdang panahon. Kapag tayo’y nagbabantay at nananalangin na tawagin tayo ng ating Ama sa Kanyang mga takdang

panahon, tatanggap tayo ng mas masaganang buhay na tinapay kaysa sa araw-araw na bahagi na ibinibigay sa lahat ng tao.

Kung ikaw ay handang lumapit sa Diyos tuwing umaga at magtiwala na ang Tinapay ng Buhay ay tunay na dumarating sa pagsamba sa umaga gaya ng isinasaad sa handog na pagkain at sa handog na pang-umagang hain, napakalaking pagpapala ang mararanasan mo sa pananampalatayang ito. Gayundin sa handog na panggabing hain nagaganap muli ang gayunding karanasan. Kay gandang pag-asang nalilikha nito habang tayo'y lumalapit sa pananampalataya upang tanggapin ang buhay na Tinapay na buhat sa langit. Naniniwala ka ba na may dobleng bahagi na dumarating tuwing Sabbath, gaya ng ipinapahayag sa Ebanghelyo sa Lumang Tipan? Naniniwala ka ba na ang bagong buwan ay nag-aalok sa iyo ng walong ulit na pagpapala mula sa araw-araw na kaloob ng tinapay mula sa langit? Gaano kalayo ang nais mong tahakin sa ilog ng buhay na ito? Ikaw ba ay gutom at uhaw sa katuwiran ni Kristo? Tanggapin mo ang mga takdang panahon ng Diyos na nagbibigay ng kasariwaan at buksan mo ang iyong puso sa pananampalataya sa tunay na tinapay na buhat sa langit at hindi ka mabibigo.

Juan 6:52-64 Ang mga Hudyo nga ay nagtalo sa isa't isa, na nangagsasabi, Paanong maibibigay sa atin ng taong ito ang kaniyang laman na makakain? (53) Nang magkagayo'y sinabi sa kanila ni Hesus, Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo, Maliban na inyong kainin ang laman ng Anak ng tao, at inumin ang kaniyang dugo, ay wala kayong buhay sa inyo. (54) Ang kumakain ng aking laman, at umiinom ng aking dugo, ay may buhay na walang hanggan; at ibabangon ko siya sa huling araw. (55) Sapagka't ang aking laman ay tunay na pagkain, at ang aking dugo ay tunay na inumin. (56) Ang kumakain ng aking laman, at umiinom ng aking dugo, ay nananahan sa akin, at ako sa kaniya. (57) Kung paanong ang buhay na Ama ay nagsugo sa akin, at ako ay nabubuhay sa Ama: gayon din ang kumakain sa akin, siya rin ay mabubuhay sa pamamagitan ko. (58) Ito ang tinapay na bumaba mula sa langit: hindi gaya ng kumain ng mana ang inyong mga magulang, at namatay: ang kumakain ng tinapay na ito ay mabubuhay magpakailan man. (59) Ang mga bagay na ito ay sinabi niya sa sinagoga, habang nagtuturo siya sa Capernaum. (60) Marami nga sa kaniyang mga

alagad, nang kanilang marinig ito, ay nagsabi, Ito ay isang mahirap na pananalita; sinong nakakarinig nito? (61) Nang malaman ni Hesus sa kanyang sarili na ang kanyang mga alagad ay nagbulung-bulungan tungkol dito, sinabi niya sa kanila, Ito ba ay nakakasakit sa inyo? (62) Paano at kung makikita ninyo ang Anak ng tao na umakyat sa kinaroroonan niya noon? (63) Ang espiritu ang bumubuhay; walang pakinabang ang laman: ang mga salitang sinasalita ko sa inyo, ay espiritu, at buhay. (64) Ngunit may ilan sa inyo na hindi naniniwala. Sapagka't alam ni Hesus mula pa sa simula kung sino ang mga hindi nagsisampalataya, at kung sino ang magkakanulo sa kanya.

Ganoon din sa panahon natin ngayon. Ang karamihan ay hindi naniniwala sa mahalagang ilog ng buhay na ito. Ang ilan sa kanila ay aktibong sinisira pa nga ang mabuting pangalan ng kanilang mga kapatid upang hindi sila makapasok sa liwanag ng katotohanang ito. Tunay nga, ang mga nilalaman ng maliit na aklat na ito ay mabigat na pananalita para sa marami. Ikaw rin ba ay nasasaktan o nakakaramdam ng pagkasama ng loob dito?

Juan 6:65-67 At sinabi niya, Kaya't sinabi ko sa inyo, na walang taong makalalapit sa akin, maliban na ibigay sa kaniya ng aking Ama. (66) Mula noon marami sa kanyang mga alagad ang nagsibalik, at hindi na lumakad na kasama niya. (67) Nang magkagayo'y sinabi ni Hesus sa labingdalawa, Kayo baga'y aalis din ba?

Sa pamamagitan ng pagtuturo ng mga prinsipyo ng tinapay na buhay na marami ang tumalikod kay Hesus at hindi na sumunod sa Kanya. Ngunit mayroon tayong kaaliwan sa mga salita ng mga disipulo:

Juan 6:68-69 Nang magkagayo'y sumagot sa kaniya si Simon Pedro, Panginoon, kanino kami pupunta? nasa iyo ang mga salita ng buhay na walang hanggan. (69) At kami ay sumasampalataya at nakakatiyak na ikaw ang Kristo, ang Anak ng buhay na Diyos.

Nawa'y ito ang ating patotoo upang tayo ay manalangin nang may kagalakan, "Bigyan mo kami ngayon ng aming pang-araw-araw na tinapay," at magtiwala na ito ay pararamihin sa parehong paraan na pinarami ni Hesus ang mga tinapay at isda at pinakain ang 5000 bago ang pagbuhos ng Espiritu sa panahon ng kapistahan ng tinapay na walang lebadura.

Bago natin tapusin ang pag-aaral na ito kailangan nating tugunan ang tanong ng handog na inumin na may kaugnayan sa tinapay at mga sakripisyo at makita nang mas malalim kung paano ibinibigay sa atin ang kagalakan ng Ama at Anak sa Espiritu ng biyaya.

Bilang 28:7 At ang handog na inumin niyaon ay ang ikaapat na bahagi ng isang hin para sa isang kordero: sa dakong banal ay ibubuhos mo ang matapang na alak sa Panginoon na pinakahandog na inumin.

Sa talatang 7, matatagpuan natin ang pananalitang *malakas na alak* (shakár – Strong’s H7941). Mas pinipili ng ilang tagapagsalin ang pananalitang *mainam* na alak sa halip na *malakas* na alak; ito ay umaayon sa Levitico 2:11 na nagsasabing, "**Walang** handog na inyong ihahandog kay Jehova ang dapat **gawing may pampaalsa**, sapagkat **alinmang lebadura** o pulot ay huwag ninyong isama sa handog na susunugin para kay Jehova" (YLT). Na ang inuming handog na ito ay binubuo ng alak at hindi ng ibang uri ng inumin ay makikita sa Mga Bilang 15:1–10, kung saan iniutos na samahan ng inuming handog ang handog na hayop sa mga Kapistahan (na binanggit din sa Bilang 28). Ang inuming handog na ito ay tinawag na *yayin* Strong’s H3196 na malinaw na produkto ng ubas. Karamihan sa mga salin ay nagbibigay kahulugan dito bilang malakas o pinaasim na inumin, ngunit ito ay lumilikha ng hindi pagkakatumag sa Kasulatan kaugnay ng Levitico 2:11. Hihilingin ba ng ating Ama ng isang handog na sumasagisag sa isang pagpapalang Kanyang ibinibigay, gamit ang isang bagay na Kanyang kinokondena. Kapag sinuri natin ang mga salin sa wikang Espanyol ng talatang ito, mapapansin natin na halos lahat ng mga ito (maliban sa mga Katolikong salin) ay isinalin bilang “nakatataas na alak”. Ang *Reina-Valera Revisada* mula 1909, 1960, 1994, 1995, 2000, at 2004 ay lahat isinalin ito bilang “nakatataas na alak”. Ang bersyon ng *Sagradas Escrituras* (1569) ay isinalin din ito bilang “nakatataas na alak”. Ang Bibliya *Latinoamericana* 1995 ay isinalin ito bilang “dalisay na alak”. Ang salin ng *Jubilee Bible* 2000 ay nagsasabi ng:

At ang handog na inumin niyaon ay ang ikaapat na bahagi ng isang hin sa bawa’t kordero; ibubuhos mo ang inuming handog na **pinakamabuting alak** sa Panginoon sa santuario.

Gayundin, sinasabi ng S.D.A. Bible Commentary ang mga sumusunod (isinalin mula sa Espanyol):

“Maraming mga komentador ang iginiit na sa kasong ito, ang *shekár* ay tumutukoy sa pinakamahasag at pinakamarangal na alak. Ang mga komentador na Hudyo, ayon sa pangalahatang panuntunan, ay nagpapatunay na sa kasong ito, mula sa paggamit ng *shekár*, ang konsepto ng pinaghahalong alak ay hindi kasama, at sa kabilang banda, pabor sila sa ideya ng bagong pigang alak”.

Ito ay nagbibigay daan upang isipin na ang malakas na alak ay maaaring tumukoy sa matindi o concentrated, at hindi hinahalo o diluted, na katas ng ubas. Ito rin ay kaayon ng pagbabago ng tubig na naging alak na ginawa ni Hesus sa kasalan sa Cana, nang sabihin ng tagapangulo ng kasiyahan na inimbak ng lalaking ikakasal ang pinakamagandang alak para sa huli. Ang konsepto ng “superyor na alak,” “dalisay na alak,” o “bagong pigang alak” ay akmang-akma sa mga salita na makikita sa Desire of Ages:

“Nakatayo sa tabi ng pintuan ang anim na malalaking tapayan na bato para sa tubig, at inutusan ni Hesus ang mga tagapaglingkod na punuin ang mga ito ng tubig. Nagsagawa sila. Nang kailangan na ang alak para gamitin agad, sinabi Niya, “Hanguin ninyo na ngayon, at dalhin ito sa tagapangulo ng kasiyahan.” Sa halip na tubig na nilagyan sa mga tapayan, lumabas ang alak. Wala sa tagapangulo ng kasiyahan o sa mga bisita ang nakakaalam na naubos na ang suplay ng alak. Nang tikman ng tagapangulo ang dinala ng mga tagapaglingkod, napansin niyang mas **mainam** ito kaysa sa anumang alak na kanyang natikman noon, at iba ito sa alak na inilagay sa simula ng kasiyahan. Tumingin siya sa lalaking ikakasal at sinabi, “Sa simula ng kasiyahan, nagbibigay ang bawat tao ng mabuting alak; at kapag nakainom na sila nang husto, saka nila inilalabas ang masamang alak: ngunit ikaw ay itinago ang mabuting alak hanggang ngayon.” – {DA 148.2}

Pansinin ang ugnayan ng alak at ng mga biyayang ipinagkakaloob ng Diyos sa pamamagitan ni Kristo.

“Katulad ng mga tao na inuuna ang pinakamainam na alak, at saka ang mas mababa, ganoon din ang mundo sa mga regalong ibinibigay nito.

Ang iniaalok nito ay maaaring pumukaw sa mata at makaakit sa mga pandama, ngunit sa huli ay hindi nagdudulot ng kasiyahan. Ang alak ay nagiging mapait, ang kasiyahan ay nauuwi sa kalungkutan. Ang mga bagay na sinimulan ng mga awit at kasiyahan ay nagtatapos sa pagod at pagkasuklam. **Ngunit ang mga regalo ni Hesus ay laging sariwa at bago. Ang handog na Kanyang inihahain para sa kaluluwa ay hindi kailanman nabibigo na magbigay ng kasiyahan at ligaya. Bawat bagong biyaya ay nagpapalawak ng kakayahan ng tumatanggap upang pahalagahan at tamasahin ang mga biyaya ng Panginoon.** Kapag Siya ay nagbibigay ng biyaya nang paunti-unti, walang kakulangan sa Kanyang pagkakaloob. Kung mananatili ka sa Kanya, ang pagtanggap mo ng masaganang regalo ngayon ay nangangahulugan na tatanggap ka pa ng mas dakilang regalo bukas. Ang mga salita ni Hesus kay Nathanael ay nagpapahayag ng batas ng pakikitungo ng Diyos sa mga anak ng pananampalataya. Sa bawat bagong pagpapahayag ng Kanyang pag-ibig, ipinahahayag Niya sa bukas na puso, "Naniniwala ka ba? Makakakita ka pa ng mas dakilang mga bagay kaysa rito." Juan 1:50. – {DA 148.3}

“Ang alak na ibinigay ni Kristo sa handaan, at ang ibinigay Niya sa mga alagad bilang sagisag ng Kaniyang sariling dugo, **ay ang dalisay na katas ng ubas.** Ito ang tinutukoy ng propetang Isaias nang kaniyang banggitin ang bagong alak na “nasa kumpol,” at sinabing, “Huwag mo itong sirain, sapagkat **may pagpapala rito.**” Isaias 65:8. – {DA 149.3}

Kung ang Kataas-taasan at Dalisay na Alak ay simbolo ng mga pagpapala ni Kristo, kung gayon ang inuming handog mula sa Bilang 28:7 na inilaan upang sumagisag ng pagpapala ay dapat nasa kaparehong uri. Maaari lamang maghandog ang isang tao sa Diyos kung kinikilala niyang mula rin sa Diyos ang bagay na inihandog niya. Hindi nagbigay ang Diyos sa mga tao ng inuming may alkohol at nakalalasing. Ang ibinigay ng Diyos ay ang Kanyang dalisay at hindi nadungisang kagalakan sa pamamagitan ng Kanyang Anak.

Pansinin din ang pagkakahawig ng salitang *shekár* sa pandiwang *shakár* na ayon sa Strong's H7937 ay maaaring mangahulugang matuwa o uminom nang sagana. Makikita natin ngayon na ang mga inuming handog ay mula sa

bagong alak, at ang mga ito ay sumasagisag sa pagpapalang ibinigay ng Diyos sa Kanyang bayan.

Ipinapakita sa Bilang 28:7 ang dami ng alak na inihahandog para sa bawat kordero, at sa Bilang 28:14 naman ay ibinigay ang dami ng alak para sa bawat toro at tupang lalake, pati na rin ang paulit-ulit na dami para sa kordero.

Bilang 28:14 At ang kanilang mga inuming handog ay kalahating hin ng alak sa isang toro, at ang ikatlong bahagi ng isang hin ay sa isang tupa, at isang ikaapat na bahagi ng isang hin sa isang kordero: ito ang handog na susunugin sa bawa't buwan sa buong buwan ng taon.

Ang mga kalkulasyon ay ang mga sumusunod:

Handog	Harina	Langis	Alak
Araw-araw	2.8 kilo	1.8 litro	1.8 litro
Sabbath	5.6 kilo	3.6 litro	3.6 litro
Bagong Buwan	23.8 kilo	15.3 litro	2 toro = 1 hin; 1 tupa = $\frac{1}{3}$ hin; 7 kordero = $\frac{1}{4}$ hin x 7. Kabuuan = 11.1 litro
Tinapay na Walang Lebadura	169.4 kilo (30 x Sab. handog)	108.9 litro	11.1 ltrs x 7 = 77.7 litro
Pentecost	37.4 kilo	15.3 litro	12.9 litro
Mga Pista sa Ikapitong Buwan	553 kilo (~100x Sab. handog)	359.2 litro	Trumpeta = 22.2 Litro Pagbabayad-sala = 11.1 Litro Pista ng mga Tabernakulo = 245.4 litro Kabuuan = 278.7 litro

Ang harina na ginagamit sa paggawa ng tinapay ay kumakatawan sa buhay na ibinibigay at pinananatili ng Diyos sa pamamagitan ng Kanyang Anak sa buong Sansinukob; ang langis naman, na ginagamit din sa paggawa ng tinapay, ay sagisag ng Espiritu na ibinibigay sa mga anak ng Diyos; ngunit paano naman ang alak? Madalas itong ginagamit bilang sagisag ng dugo ni Kristo, ngunit sa konteksto ng mga handog, hindi ito maaaring tumukoy sa dugo sapagkat mayroon nang kinatawan ng dugo sa korderong pinatay. Sa kontekstong ito, ang handog na alak ay kailangang maging sagisag ng isang bagay na binili para sa atin ng dugo ni Kristo.

Ang tinapay, na binubuo ng harina at langis, at ang alak ay mga sagisag ng mga pagpapala. Halimbawa, nang bumalik si Abraham mula sa pagsagip sa kanyang pamangkin na si Lot, sinalubong siya ni Melquisedec upang pagpalain siya at nagdala ito ng tinapay at alak para kay Abraham.

Genesis 14:18,19 At si Melquisedec na hari ng Salem ay naglabas ng **tinapay** at **alak**: at siya [ay] saserdote ng Kataas-taasang Diyos. At pinagpala niya si Abram, at sinabi, Pagpalain [nawa] si Abram ng Kataas-taasang Diyos, na nagmamay-ari ng langit at ng lupa:

Kasunod ng pagpapalang ito, nagkaroon si Abraham ng katiyakan na ang Diyos ang tumataguyod sa kanya, kaya hindi na niya kailangan ang mga kayamanan ng tao, at tinanggihan niya ang mga alok na yaman ng hari ng Sodoma.

Genesis 14:21-23 At sinabi ng hari ng Sodoma kay Abram, Ibigay mo sa akin ang mga tao, at ang mga ari-arian ay kunin mo para sa iyong sarili. Ngunit sinabi ni Abram sa hari ng Sodoma, Itinaas ko ang aking kamay sa Panginoon, ang Kataas-taasang Diyos, ang may-ari ng langit at lupa, na hindi ako [tatanggap] kahit isang sinulid man mula sa iyo, ni kahit tali ng sapatos, at hindi ako tatanggap ng anumang bagay [na] iyo, upang hindi mo masabing pinayaman mo si Abram:

Ginagamit sa aklat ni Joel ang harina, langis, at alak bilang mga simbolo ng mga biyaya mula sa Diyos.

Joel 2:19 Oo, ang Panginoon ay sasagot at magsasabi sa kaniyang bayan, Narito, ako'y magpapadala sa inyo ng trigo, at alak, at langis, at kayo'y mabubusog niyaon: at hindi ko na kayo gagawing kakutyaan sa gitna ng mga bansa:

Ang salitang corn ay isinalin mula sa salitang Hebreo na *dagan* ayon sa Strong's H1715, at ang kahulugan nito ay butil, tinapay, o trigo. Sa pag-unawa nito, pag-isipan natin ang sumusunod na Awit:

Awit 104:1-15 Purihin ang Panginoon, O kaluluwa ko. Oh Panginoon kong Dios, ikaw ay totoong dakila; ikaw ay nararamtan ng karangalan at kamahalan. (2) Na siyang nagtatakip sa iyong sarili ng liwanag na parang damit: na naguunat ng langit na parang tabing: (3) Na siyang naglalagay ng mga bigkis ng kaniyang mga silid sa tubig: na ginagawa ang mga ulap na kaniyang karo: na lumalakad sa mga pakpak ng hangin: (4) Na gumagawa ng kaniyang mga anghel na espiritu; ang kaniyang mga ministro ay nagniningas na apoy: (5) Na siyang naglagay ng mga patibayan ng lupa, upang huwag maalís magpakailan man. (6) Iyong tinakpan ng kalaliman na parang damit: ang tubig ay tumayo sa itaas ng mga bundok. (7) Sa iyong pagsaway ay nagsitakas sila; sa tinig ng iyong kulog ay nagmadali silang umalis. (8) Umahon sila sa mga bundok; sila'y bumababa sa mga libis hanggang sa dako na iyong itinatag para sa kanila. (9) Naglagay ka ng hangganan upang hindi sila makalampas; na sila'y huwag na muling bumaling upang takpan ang lupa. (10) Kaniyang sinusugo ang mga bukal sa mga libis, na umaagos sa mga burol. (11) Sila'y nagbibigay ng inumin sa bawat hayop sa parang: ang mga mailap na asno ay napapawi ang kanilang uhaw. (12) Sa pamamagitan nila ay magkakaroon ng tahanan ang mga ibon sa himpapawid, na nagsisiawit sa gitna ng mga sanga. (13) Kaniyang dinidilig ang mga burol mula sa kaniyang mga silid: ang lupa ay nabubusog sa bunga ng iyong mga gawa. (14) Pinatubo niya ang damo para sa mga baka, at damo para sa paglilingkod ng tao: upang siya ay maglabas ng pagkain sa lupa; (15) At ang **alak** na nagpapasaya sa puso ng tao, at ng **langis** na magpapaningning ng kaniyang mukha, at ng **tinapay** na nagpapalakas sa puso ng tao.

Ang talatang ito ay nagpapaliwanag ng kahulugan ng tatlong uri ng handog na binanggit sa Bilang 28, at ang konteksto ng Awit na ito ay ang Diyos bilang

tagapagbigay at tagapangalaga ng buhay. Makikita natin na ang tinapay bilang simbolo ng buhay ni Kristo na ibinigay sa tao ay nagpapalakas o sumusuporta sa puso ng tao; ang langis bilang simbolo ng Espiritu ni Kristo ay nagpapasaya ng mukha ng tao; at ang alak bilang simbolo ng kagalakan ni Kristo ay nagpapasaya sa puso ng mga tao.

Maraming mga talata sa Bibliya ang nagpapakita ng alak bilang isang simbolo ng kasayahan, kagalakan, at kaluguran. Isa sa mga ito ay isang talinghaga o alegorya na matatagpuan sa Mga Hukom kabanata 9.

Mga Hukom 9:12,13 Nang magkagayo'y sinabi ng mga punong kahoy sa puno ng ubas, Halika, [at] maghari ka sa amin. At sinabi ng puno ng ubas sa kanila, Iiwan ko ba ang aking **alak**, na **nagpapasaya** sa Dios at sa tao, at yumaon sa mga punong kahoy?

Ang salitang ginamit dito para sa nagpapagalak ay *samakj* Strong's H8055 at ito rin ang salitang ginamit sa Awit 104:15. Sa Awit na ito, makikita natin na ang alak ay nagpapasaya sa puso ng tao, at sa Mga Hukom 9:13, sinasabi na ito'y nagpapasaya sa Diyos at sa tao. Paanong ang alak ay makapagpapasaya o makapagpapaligaya sa Diyos? Ano ang alam natin tungkol sa kagalakan, kaluguran, at kasiyahan ng Ama? Kanino Siya lubos na nalulugod? Sinasabi sa Kawikaan 8:30:

Kawikaan 8:30 Nang magkagayo'y nasa tabi niya ako, [*gaya*] ng isang lumaking [*kasama niya*]: at ako'y araw-araw na [*kaniyang*] kaluguran, na nagagalak na laging nasa harap niya;

At sa Mateo 3:17 ay sinasabi:

Mateo 3:17 At narito, ang isang tinig mula sa langit, na nagsasabi, Ito ang sinisinta kong Anak, na lubos kong kinalulugdan.

Si Kristo, ang bugtong na Anak ng Diyos, ay ang kagalakan, kasiyahan, at kaluguran ng Ama. Mayroong isang napakagandang ugnayan ng kagalakan sa pagitan ni Kristo at ng Diyos na Kaniyang Ama. Nagagalak si Kristo sa pag-ibig na agape ng Ama na ipinakita sa pagkatalaga sa Kanya bilang tagapagmana ng lahat ng bagay, at ang Ama ay nalulugod at nasisiyahan sa Kanyang Anak

yaong nagpapahalaga sa mapagkumbabang pag-ibig ng Ama at handang ibahagi ang lahat ng Kanyang minana sa buong Sansinukob. Kinuha ni Kristo upang magbigay, at ibinabahagi Niya sa tao ang kagalakan at kasiyahan ng kanilang ugnayan. Ayon sa Espiritu ng Hula:

“At ang mga salitang sinabi kay Hesus sa Ilog Jordan, “Ito ang minamahal kong Anak na lubos kong kinalulugdan,” ay sumasaklaw sa buong sangkatauhan. Kinausap ng Diyos si Hesus bilang ating kinatawan. Sa kabila ng lahat ng ating mga kasalanan at kahinaan, hindi tayo itinapon o itinuring na walang halaga. “Kaniya tayong pinapaging kalugod-lugod sa Minamahal.” Efeso 1:6. DA 113

Kawikaan 8:30 Nang magkagayo'y nasa tabi niya ako, [*gaya*] ng isang lumaking [*kasama niya*]: at ako'y araw-araw na [*kaniyang*] kaluguran, na nagagalak na laging nasa harap niya; Nagsasaya sa matitirhang bahagi ng kanyang lupa; **at ang aking mga kaluguran [*ay*] nasa mga anak ng mga tao.**

Ipinapamahagi ni Kristo ang kagalakang ito sa mga tao. Ang kasayahan ng Ama sa Kanyang Anak, at ang kagalakan ng Anak sa harap ng Ama ay ibinabahagi rin sa sangkatauhan. Ang alak, bilang sagisag ng kagalakan, kasayahan at ligaya, ay kumakatawan kay Kristo bilang kagalakan ng Diyos at ng mga tao. Si Kristo ang kagalakan ng Diyos, at ang tunay na kagalakan ng tao ay wala nang iba kundi ang minamahal na Anak ng Diyos.

Isa pang sagisag ni Kristo na may kaugnayan sa alak bilang sagisag ng kasayahan, kagalakan at ligaya ay ang ilog ng buhay. Sinasabi sa Awit 46:4:

Awit 46:4 [*May*] isang ilog, na ang mga batis ay **magpapasaya** sa bayan ng Diyos, ang banal na [*dako*] ng mga tabernakulo ng Kataastaasan.

Ang salitang ginamit dito para sa nagalak ay muli ang *samakj*, at makikita natin na ang ilog na ito sa lungsod ng Diyos ay nagpapasaya sa buong lungsod. Ayon sa Pahayag 22, ang ilog na ito ay dumadaloy mula sa trono ng Diyos at ng Kordero. Maari bang ito'y simbolo ng kagalakan ng Ama sa Kanyang Anak na ibinabahagi sa buong Sansinukob sa pamamagitan ni Kristo,

ang daluyan? Ako'y naniniwala na ganoon nga. Para sa akin, ang pinakamagandang bahagi ng lahat ng ito ay ang alak ng Langit, ang kagalakan at kaligayahan ng Langit, ay malayang ibinibigay sa atin.

Tingnan natin ang isa pang talata.

Awit 36:7-9 Pagkadakila [ng] iyong kagandahang-loob, Oh Diyos! kaya nga ang mga anak ng tao ay naglalagay ng kanilang tiwala sa ilalim ng lilim ng iyong mga pakpak. Sila ay mabubusog na sagana sa katabaan ng iyong bahay; at iyong **paiinumin sila sa ilog ng iyong mga kasiyahan**. Sapagka't **nasa iyo [ang] bukal ng buhay**: sa iyong liwanag ay makakakita kami ng liwanag.

Sa talata 9, makikita natin na ang bukal ng buhay ay tinutukoy na nasa Diyos. Alam natin na itinuturo ng Bibliya na ang Ama ang dakilang pinagmumulan ng lahat. Dito, makikita natin na may isang bagay o isang persona na kasama ng Diyos na tinukoy bilang bukal ng buhay. Sa Kawikaan 8, makikita natin si Kristo na kasama ng Diyos. Sa Juan 1:1, mababasa natin na ang Salita ay kasama ng Diyos. At sa Pahayag, makikita natin ang Kordero na nakaupo kasama ng Diyos sa Kaniyang trono. Makikita natin dito ang posibilidad na si Kristo ang tinutukoy bilang bukal ng buhay, sapagkat Siya ang ilog, ang daanan, kung saan dumadaloy ang buhay, espiritu, kagalakan, at lahat ng pagpapala ng Diyos patungo sa sansinukob. Ayon sa Espiritu ng Propesiya:

“Ang mga magaganda at makabuluhang larawan ay paulit-ulit na makikita sa buong Bibliya. Mga siglo bago dumating si Kristo, tinuturo na siya ni Moises bilang bato ng kaligtasan ng Israel (Deuteronomio 32:15); inaawit siya ng salmista bilang “aking Tagapagligtas,” “bato ng aking lakas,” “bato na higit sa akin,” “bato ng panuluyan,” “bato ng aking puso,” at “bato ng aking kanlungan.” Sa awit ni David, inilalarawan din ang kanyang biyaya bilang **malamig** at payapang **“tahimik na tubig”** sa gitna ng luntiang pastulan, kung saan pinangungunahan ng makalangit na Pastol ang kanyang kawan. Muli, sinabi niya, **“Ipagpapainom mo sila ng ilog ng iyong mga kaligayahan. Sapagkat sa Iyo ang bukal ng buhay.”** Mga Awit 19:14; 62:7; 61:2; 71:3 (gilid); 73:26 (gilid); 94:22; 23:2; 36:8, 9. At sinabi ng matalino, **“Ang bukal ng karunungan [ay] parang dumadaloy na ilog.”** Kawikaan 18:4. Para kay Jeremias, si Kristo ang **“bukal ng buhay na tubig;”** para kay Zacarias, **“isang bukal na binuksan ...**

para sa kasalanan at karumihan.” Jeremias 2:13; Zacarias 13:1. – {PP 413.1}

Inilarawan siya ni Isaias bilang “Bato ng walang hanggan,” at “isang lilim ng malaking bato sa lupang pagod na pagod.” Isaias 26:4 (gilid); 32:2. At kanyang isinulat ang mahalagang pangako na malinaw na nagpapaalala sa buhay na tubig na dumaloy para sa Israel: “Kapag ang dukha at ang nangangailangan ay naghahanap ng tubig, at walang matagpuan, at ang kanilang dila ay nanunuyo sa uhaw, ako, ang Panginoon, ay diringgin sila, ako, ang Diyos ng Israel, ay hindi sila pababayaan.” “Bubuhusan ko ng tubig ang nauuhaw, at ng agos ang tuyong lupa;” “sa ilang ay bubukal ang tubig, at magkakaroon ng mga batis sa disyerto.” Ang paanyaya ay ibinigay, “Hoy, ang bawat nauuhaw, pumarito kayo sa tubig.” Isaias 41:17; 44:3; Isaias 35:6; 55:1. At sa mga huling pahina ng Banal na Salita, inuulit ang paanyayang ito. Ang ilog ng tubig ng buhay, “maliwanag na gaya ng kristal,” ay umaagos mula sa trono ng Diyos at ng Kordero; at ang mapagpalang panawagan ay patuloy na umaalingawngaw sa paglipas ng mga henerasyon: “Ang sinumang may nais, hayaang kumuha ng tubig ng buhay nang walang bayad.” Pahayag 22:17. – {PP 413.2}

Sa Awit 36, talata 8, makikita natin na ang sinumang uminom mula sa ilog na ito ay umiinom ng kagalakan at kaluguran na nagmumula sa Diyos

Awit 36:8 Sila ay mabubusog na sagana sa katabaan ng iyong bahay; at iyong **paiinum sila sa ilog ng iyong mga kasiyahan.**

Ang kamangha-manghang pakikisama sa Diyos ng kasiyahan at kagalakan ay ibinigay sa atin.

1 Juan 1:3 Ang aming nakita at narinig ay ipinapahayag namin sa inyo, upang kayo naman ay magkaroon ng pakikisama sa amin: at tunay na ang aming pakikisama [ay] sa Ama, at sa kaniyang Anak na si Hesukristo.

May mga takdang panahon para sa ginhawang ito. Dumadaloy ito sa mga Sabbath.

Isaias 58:13-14 Kung iyong ihiwalay ang iyong paa **sa sabbath**, [*sa*] paggawa ng iyong kasiyahan sa aking banal na araw; at **tawagin ang sabbath na kaluguran**, ang banal ng Panginoon, marangal; at pararangalan mo siya, na hindi ginagawa ang iyong sariling mga lakad, ni nakasusumpung man ng iyong sariling kasiyahan, ni nagsasalita ng [*iyong sariling*] mga salita: **Kung magkagayo'y ikalulugod mo ang iyong sarili sa Panginoon**; at aking papasakayin ka sa mga matataas na dako ng lupa, at papakainin kita ng mana ni Jacob na iyong ama: sapagka't ang bibig ng Panginoon ang nagsalita [*nito*].

Gayundin sa mga bagong buwan:

Ezekiel 46:1 Ganito ang sabi ng Panginoong Dios; Ang pintuang-daan ng lalong loob na looban na nakaharap sa dakong silanganan ay isasara sa anim na araw ng paggawa; ngunit **sa sabbath ay bubuksan, at sa araw ng bagong buwan ay mabubuksan**.

Ezekiel 46:3 Gayon din naman ang mga tao ng lupain ay sasamba sa pintuan ng pintuang ito sa harap ng Panginoon **sa mga sabbath at sa mga bagong buwan**.

Inanyayahan tayo ni Hesus na uminom ng buhay na tubig sa mga takdang kapistahan.

Juan 7:37-38 Sa huling araw, yaong dakilang [*araw*] ng kapistahan, si Hesus ay tumayo at sumigaw, na sinasabi, Kung ang sinoman ay nauuhaw, ay pumarito siya sa akin, at uminom. Ang sumasampalataya sa akin, gaya ng sinabi ng kasulatan, mula sa kanyang tiyan ay dadaloy ang mga ilog ng tubig na buhay.

May kaugnayan ang mga simbolo ng alak at ng ilog ng buhay sapagkat ang alak, gaya rin ng harina at langis, ay dumadaloy sa buhay na tubig ng ilog ng buhay, ang bukal ng buhay, si Hesu-Kristo, ang bugtong na Anak ng Diyos. Sa pagdiriwang ng Kapistahan ng mga Tolda noong panahon ni Hesus, ginugunita ng mga saserdote ang paglabas ng tubig mula sa bato sa Horeb sa pamamagitan ng pagdala ng tubig mula sa Siloam gamit ang ginintuang sisidlan patungo sa templo. May dalawang pilak na mangkok, isa para sa tubig, at isa para sa alak; ang dalawang ito ay pinaghalo sa isang tubo na

umaagos patungo sa Patay na Dagat. Ito ay kahalintulad ng mababasa natin sa Ezekiel kabanata 47.

Ezekiel 47:7-8 Nang ako nga'y makabalik, narito, sa pampang ng ilog [ay] may napakaraming puno sa isang dako at sa kabilang dako. Nang magkagayo'y sinabi niya sa akin, Ang tubig na ito ay lumalabas sa dakong silanganan, at bumababa sa ilang, at pumaroon sa dagat: [na] inilabas sa dagat, ang tubig ay gagaling.

Ang NIV ay isinalin ito nang ganito:

Ezekiel 47:8 Sinabi niya sa akin, "Ang tubig na ito ay umaagos patungo sa silangang rehiyon at bumababa sa Araba, kung saan ito ay pumapasok sa **Patay na Dagat**. Kapag ito ay umaagos sa dagat, ang maalat na tubig doon ay nagiging sariwa.

Ang Pista ng mga Tabernakulo ay isang masayang pagdiriwang ng mga pagpapalang ibinigay ng Diyos sa Israel. Posible na ang simbolo ng alak sa pagdiriwang na ito ay nangangahulugan din ng kagalakan at kasiyahan. Pansinin kung ano ang sinasabi ng Espiritu ng Propesiya:

“Ang pag-agos ng tubig mula sa bato sa disyerto ay ipinagdiwang ng mga Israelita, pagkatapos nilang itatag sa Canaan, **na may mga pagpapakita ng malaking kagalakan**. Sa panahon ni Kristo ang pagdiriwang na ito ay naging isang pinakakahanga-hangang seremonya. Naganap ito sa okasyon ng Pista ng mga Tabernakulo, nang ang mga tao mula sa buong lupain ay nagtipon sa Jerusalem. Sa bawat pitong araw ng kapistahan ang mga pari ay lumabas na may musika at ang koro ng mga Levita upang umigib ng tubig sa isang gintong sisidlan mula sa bukal ng Siloam. Sinundan sila ng maraming tao ng mga mananamba, kasing dami ng makalapit sa batis na umiinom nito, habang bumangon ang masayang pag-iibigan, “Na may kagalakan ay sasalok kayo ng tubig mula sa mga balon ng kaligtasan.” Isaia 12:3. Pagkatapos ang tubig na iginuhit ng mga saserdote ay dinala sa templo sa gitna ng pagtunog ng mga trumpeta at ang solemne na awit, “Ang aming mga paa ay tatayo sa loob ng iyong mga pintuang-daan, O Jerusalem.” Awit 122:2. Ang tubig ay ibinuhos sa ibabaw ng dambana ng handog na susunugin, habang umaalingawngaw ang mga awit ng papuri, ang mga pulutong ay nakikiisa sa matagumpay na koro na may mga instrumentong

pangmusika at mga trumpeta na malalim ang tono. – {PP 412.1} **Ginamit ng Tagapagligtas ang simbolikong paglilingkod na ito upang idirekta ang isipan ng mga tao sa mga pagpapalang dumating Siya upang dalhin sa kanila. “Sa huling araw, ang dakilang araw ng kapistahan,” ang Kanyang tinig ay narinig sa mga tono na umalingawngaw sa looban ng templo, “Kung ang sinoman ay nauuhaw, ay lumapit sa Akin, at uminom. Ang sumasampalataya sa Akin, gaya ng sinabi ng Kasulatan, mula sa kanyang tiyan ay dadaloy ang mga ilog ng tubig na buhay.” “Ito,” sabi ni Juan, “sinalita Niya ang tungkol sa Espiritu, na dapat tanggapin ng mga sumasampalataya sa Kanya.” Juan 7:37-39. Ang nakakapreskong tubig, na bumubulusok sa tuyo at tigang na lupa, na nagiging sanhi ng pamumulaklak ng disyerto, at umaagos upang magbigay buhay sa mga namamatay, **ay isang sagisag ng banal na biyaya na si Kristo lamang ang makapagbibigay**, at na siyang tubig na buhay, na naglilinis, nagpapaginhawa, at nagpapasigla sa kaluluwa. Siya kung kanino si Kristo ay nananahan ay nasa loob niya ang isang hindi nagkukulang na bukal ng biyaya at lakas. **Si Hesus ay nagpapasaya sa buhay at nagpapaliwanag sa landas ng lahat ng tunay na naghahanap sa Kanya.** Ang Kanyang pag-ibig, na tinanggap sa puso, ay sisibol sa mabubuting gawa tungo sa buhay na walang hanggan. At hindi lamang nito pinagpapala ang kaluluwa kung saan ito bukal, ngunit ang buhay na batis ay dadaloy sa mga salita at gawa ng katuwiran, upang paginhawahin ang pagkauhaw sa paligid niya.” – {PP 412.2}**

Ang ilog ng buhay ay simbolo din ng pagbuhos ni Kristo ng Kanyang dugo, ng Kanyang buhay, upang magkaroon tayo ng buhay, at lahat ng mga pagpapalang nais ibigay sa atin ng Langit, kabilang ang kagalakan at kaligayahan ng langit, at ang kagalakan ng Ama.

“Nililinis tayo ng dugo ni Hesu-Kristo mula sa lahat ng kasalanan.... Kailangan nating panatilihin sa harap natin ang bisa ng dugo ni Hesus. **Ang naglilinis ng buhay, nagbibigay-buhay na dugo**, na inilalaan ng buhay na pananampalataya, ang ating pag-asa. Kailangan nating pag-ibayuhin ang pagpapahalaga sa di-matatawarang halaga nito, sapagkat ito ay nagsasalita lamang para sa atin kapag sa pamamagitan ng pananampalataya ay inaangkin natin ang kabutihan nito, na

pinananatiling malinis ang budhi at may kapayapaan sa Diyos. **Ito ay kinakatawan bilang ang nagpapatawad na dugo, na hindi mapaghihiwalay na nauugnay sa muling pagkabuhay at buhay ng ating Manunubos, na inilalarawan ng patuloy na agos na batis na nagmumula sa trono ng Diyos, ang tubig ng ilog ng buhay.** “ – {SD 226.2}

“Ang ating Tagapagligtas ay hindi dapat isakripisyo sa pangalawang pagkakataon; at kinakailangan lamang para sa mga naghahangad ng mga pagpapala ng Kanyang biyaya na humingi sa pangalan ni Hesus, ibinuho ang pagnanais ng puso sa pagsisisi ng panalangin. Dadalhin ng gayong panalangin sa harap ng Panginoon ng mga hukbo ang mga sugat ni Hesus, at pagkatapos **ay dadaloy muli ang dugong nagbibigay-buhay, na sinasagisag ng pag-agos ng tubig na buhay para sa Israel.**” – {PP 411.3}

Ang alak na nagpapasaya sa puso ng mga tao, ay dumadaloy sa ilog ng buhay. Sa pamamagitan ni Kristo natatanggap natin ang bawat pagpapalang mayroon, at lahat ng ito ay posible sa pamamagitan ng paghampas, pagbugbog, at pagdurog kay Kristo; Kanyang mga pagdurusa, ang pagbuhos ng Kanyang dugo. Ang lahat ng mga simbolo ng mga handog ay nagsasalita tungkol dito. Ang trigo ay kailangang gilingin upang magkaroon ng harina, ang mga olibo ay kailangang durugin upang makagawa ng langis, at ang mga ubas ay kailangang yurakan o durugin para sa paggawa ng alak. Kungalapit tayo kay Kristo sa mga panahong tinawag Niya tayo para sa isang espesyal na pagpapala, na kinikilala ang halagang ibinayad Niya at ng Kanyang Ama para maging posible ang lahat ng pagpapala, iinumina natin Siya at ilulubog ang ating sarili sa ilog na lumalalim sa bawat 1000 siko na binanggit sa Ezekiel 47⁴,

⁴ Nakatutuwang pansinin na sa RVA, SE, RVR at iba pang mga salin ng Bibliya sa Espanyol, ang Ezekiel 47:9 ay nagsasabing: "At ito ay mangyayari na ang bawat buhay na nilalang na lumalangoy saanman ang ilog ay umaagos ay mabubuhay." Ang tanging paraan upang lumangoy sa ilog na ito at mabuhay ay ang pagsulong sa ilog ng hanggang 4000 siko (tingnan ang Eze. 47:5) kung saan ang tubig ay nasa ibabaw ng ulo at maaari lamang tumawid sa pamamagitan ng paglangoy. Kung ang ilog ay lumalim bawat 1000 siko (ibig sabihin ay ang mga takdang panahon) at ang mga pagpapala ay lalawak at lumalalim kasama nito, at pipiliin nating huwag sundan ang

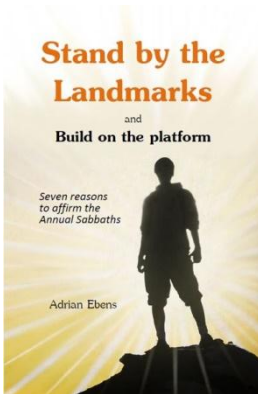
at tutuparin Niya ang bawat pangangailangan, maging ang pangangailangang tanggapin ng Ama at malaman na nalulugod Siya sa atin. Ang kaligayahan at kagalakan na ito ay magpapatatag ng isang pundasyon upang bumuo ng matatag at malusog na relasyon sa pamilya na magdadala din sa ating buhay ng kagalakan at maraming masasayang sandali.

“Ang isang dakilang Handog na ginawa ay sapat na para sa lahat ng maniniwala. Ang pag-ibig ni Kristo ay magbibigay-buhay sa mananampalataya ng bagong buhay. **Ang umiinom sa tubig ng bukal ng buhay, ay mapupuspos ng bagong alak ng kaharian.**” 1SM 388.1

Papuri sa Diyos at Ama ng ating Panginoong Hesukristo na nagbubuhos sa kanyang mga suwail na anak ng hindi kapani-paniwalang mga pagpapala ng pagmamahal at biyaya. Papasok ka ba sa ilog na ito ng buhay? linom ba kayo ng alak ng kaharian mula sa isang Sabbath hanggang sa isa pa at sa bagong buwan hanggang sa isa pa? Tikman at tingnan na mabuti ang Panginoon.

ilog hanggang sa puntong maaari tayong lumangoy dito, tayo ay mawawalan ng malaking kinakailangang pagpapala.

Mga kaugnay na babasahin tungkol sa paksang ito na makukuha sa
maranathamedia.com

Paninindigan sa mga Palatandaan

Ang kilusang Adventista ay itinayo sa saligan ng Pahayag 14:12, na binubuo ng mga taong tumutupad sa mga utos ng Diyos at may pananampalataya kay Hesus. Mula sa saligang ito, inilalahad ng babasahing ito ang kaugnayan ng pagkaunawa sa katuwiran ni Kristo na nahahayag sa pamamagitan ng pagsunod sa lahat ng utos ng Diyos.

Paano Naman ang mga Kapistahan?

What About the Feasts?

Questions and Answers
about Commandments,
Statutes, and Appointed Times

Gary Hallquist and Adrian Ebens
March 2019

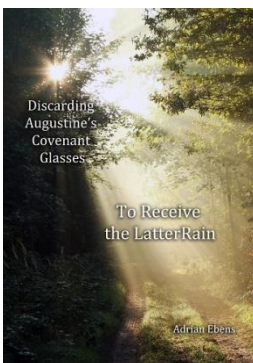
Paano Naman ang mga Kapistahan? sumasagot sa maraming katanungan tulad ng:

Kinakailangan pa ba nating tuparin ang mga Kautusang itinakda ngayon?

Ano-ano ang saklaw ng mga Kautusang itinakda?

May taglay bang mga moral na prinsipyo ang mga kapistahan?

Kailangang sundin ba ang mga Kautusang itinakda upang maligtas?

Pagbabaklas sa Salamin ng Tipan ni Augustine

Alamin kung paano nakatulong ang mga sistema ng tipan na binuo ni Augustine upang maikli ang pagtanggap ng Huling Ulan sa pamamagitan ng pinakamahalagang mensaheng ipinangaral noong 1888.

Tinapay ng Buhay Mula sa Langit

Ang sistema ng paghahain kasama ang mga paghahandog ng hayop at mga handog na karne at inumin ay lahat tumutukoy sa nagbibigay-buhay na biyaya ni Hesus sa pamamagitan ng Kanyang gawain sa krus at Kanyang pamamagitan sa langit para sa atin.

Ang tanong ay lumitaw kung ano ang kahalagahan ng lahat ng mga timbang at sukat ng harina at langit at dami ng mga hayop? Kung ang lahat ng mga pangyayaring ito ay tumutukoy lamang sa pagkamatay ni Hesus 2000 taon na ang nakalilipas, paanong ang bawat isa sa mga handog na hayop at karne na ito ay magkakaiba sa bawat pagtitipon ng relihiyon? Ano ang ibig sabihin nito?

May mga aral ba para sa atin sa mga sakripisyo at handog na ito na maaaring hindi natin napag-isipan?

Ang batas ay ang ebanghelyong nakapaloob, at ang ebanghelyo ay ang batas na inihayag. Ang batas ay ang ugat, ang ebanghelyo ay ang mabangong bulaklak at bunga na ibinubunga nito. ***Ang Lumang Tipan ay nagbibigay liwanag sa Bago, at ang Bago sa Luma.*** Ang bawat isa ay isang paghahayag ng kaluwalhatian ng Diyos kay Kristo. Parehong kasalukuyang mga katotohanan na patuloy na maghahayag ng mga bagong lalim ng kahulugan sa maalab na naghahanap. Ang katotohanan kay Kristo at sa pamamagitan ni Kristo ay walang sukat. ***Ang estudyante ng Banal na Kasulatan ay tumitingin, parang, sa isang bukal na lumalalim at lumalawak habang tinitingnan niya ang kailaliman nito.*** Christ's Object Lessons 128.

Nawa'y higit nating matutunan ang ebanghelyo sa pamamagitan ng liwanag na matatagpuan sa Lumang Tipan. Uminom tayo mula sa pinagmulan at palalimin ang ating kagalakan sa ebanghelyo ni Kristo.